

KLIPPRUNDEN SKREVET NOE FØR JUL 1991.

Hei og hopp, en ny runde er i farta.

Siden det er en stund siden dette ble skrevet, hopper jeg rett over formalitetene og går rett på sak. Det ligger forresten et tilleggsskriv med denne gangen som oppdaterer dere inn i det nye året.

Raufoss.

Siden sist så har det skjedd saker og ting i Raufoss. Jeg var der en tur sammen med Ukebladet Hjemmets mystiske reporter Arild Mikkelsen. Her hadde et par gutter i 9 - 10 års-alderen en observasjon av en kule som roterte rundt seg selv. Kulen hadde også lys i flere farger og et belte av vinduer rundt på midten. Det hørtes en pipelyd fra objektet. Denne lyden ble bekreftet av en nabodame som lå i badekaret på samme tid. Dette huset lå i hjørnet av boligfeltet med skogen på to kanter.

Objektet kom først mot guttene. I en avstand av ca. 100 meter stoppet det og trakk seg så tilbake til skogen. Det trakk sakte mot venstre og forsvant i skogen med et lysblaff.

Pipelyden var lik den som store lastebiler har når de rygger. Guttene, Dag Monrad Eriksen (10) og Eirik Skrinde (9), syklet etter alt de orket, mellomlandet hjemme hos Dag Monrad for å hente kikkert, og løp mot skogen. Der løp de rett på et tre og fant dermed ut at dette ikke var så lurt i mørket. Dagen etter fant Dag Monrad de fire merkene i skogbunnen uten å se etter slike i det hele tatt. I tillegg til de fire store merkene som lignet avskårne rektangler (fuglekasse i snitt) så kunne de følge små runde merker som beveget seg bort fra hovedmerkene. Disse kunne følges nærmere 200 meter ned mot en liten elv.

Det så ut som mosen var fjernet fra skogbunnen på en eller annen måte. Da vi ankom stedet var merkene tråkket mer eller mindre i stykker og vi var avhengig av vitnemålene til de som hadde sett disse ferske, barn som voksne.

Vi kunne ikke måle noen radioaktiv stråling i merkene. Heller ingen unormal PH-verdi. Jordprøver ble tatt og er overlevert Erling Strand til analyser.

Jeg overlater klipp og tegning til dere.

KLIPP.

Som dere ser så er det god del klipp denne gangen. Dere får kose dere og lese til øyet blir stort og vått. La meg bare få kommentere en av sakene, nemlig den om tordenværet. En rekke mennesker ringte oss ned den kvelden som det lynte og blinket som verst i sør. Ingen torden hørtes og folk var engstelige. Vi fortalte allerede da at det dreide seg om tordenvær som kanskje oppførte seg litt utenom det vanlige, uten torden. Noe alå kornmo. Men det var jo et fantastisk skue. Det skrev vi alle under på som så dette naturfenomenet.

GEIGERTELLER.

La oss få gratulere oss med ny geigerteller. Jeg fikk et tilbud på en teller som vi bare ikke kunne si nei til.

Vi måtte dog bestemme oss på dagen siden tilvirkeren trengte penger i en fart. Et utlegg reddet situasjonen da Bergens-kassen er nærmest bunnskrapt etter alle utgiftene hittil i år. 1000 kroner måtte vi betale for herligheten, og det regner jeg med går an å søke om å få ettergitt en gang på nyåret. Telleren registrerer gammastråler, har eget meter med nål for avlesning og piper når geiger/müller-røret registrerer tellinger. Strømkilden er nesten evigvarende da den består av et litium-batteri.

KORNSIRKLER, igjen.

Det har nå gått en tid siden denne runden ble påbegynt. Diverse ting har forårsaket denne forsinkelsen, ikke minst en liten ulykke på Squash-banen der ryggen ble en smule sammentrykket. Dette var noe som definitivt ikke gikk over av seg selv. Nå har jeg fått tabletter mot dette som utviklet seg til en betennelse og har det etter forholdene bra. Nok om det. Siden sist har jeg mottatt et klipp fra Knut Aaseim sakset fra Aftenposten, datert 11.9. Et klipp som ikke har funnet veien gjennom Luftfartsverket. Men, det viktige her er at de vinkler dette med Dave og Doug's hjemmelagede sirkler på en mer ballansert måte.

ARENDALSSAKEN.

Som dere ser av klippene så er en stor del av dem forbeholdt ArendalsUFOet. Her har det tydelig skjedd store ting, og ifølge Hans Aass, som jeg var på tråden med i kveld 10.12., så har de virkelig greid å følge dette UFOet over en stor distanse. Hans forfølger fremdeles saken og kommer tilbake med en oversiktlig og utfyllende rapport. Videre arbeides med å få Leonard Tønnesens videofilm oversendt Erling Strand slik at vi kan få kjørt en komputertanalyse av den utpå nyåret. Vi gleder oss.

SVALBARDSAKEN, igjen...

Nok en sak vi ikke får sluppet, tydeligvis. Vi har jo nå gledet oss over Ole Jonny Brønne's superhefte om nettopp denne sak. Her kommer nok en god kritikk fra Svalbardposten. Vi har også oppfattet at det stadig siger inn stoff om saken, selv om den nå skulle være kjent død og begravet. Hvem vet, kanskje kommer del 2 om et år eller to?

ASTEROIDE/ROMSKROT?

Så har vi en av disse mystiske ubestemmelser som vandrer i det store rom. I klippet; Kom Nærmere, ser dere den siste på stammen ved navn 1991 VG. Hva denne viser seg å være har jeg ennå ikke hørt noen bekreftelse på, men det dukker vel opp en forklaring på dette også som passer tenker jeg.

VIDERE

Så vil dere oppdage at jeg ikke kunne dy meg for et par svenkehistorier denne gangen. Den ene er ny og fortjener virke-

lig å bli lest. Den andre tar jeg med etter utallige oppfordringer. Her ville jeg sette stor pris på om å få tilsendt fortsettelsen om Ulf af Trolle og det store spørsmålet om han noen gang fikk satt sammen boken sin.

VERD Å MERKE SEG.

Verd å merke seg er at vår gamle venninne Nessie nå skal avsløres, og det med norsk utstyr til og med. Ja, dette blir spennende. Ellers ser vi at den nye generasjonen Hessdølinger får tidligere generasjoners opplevelser inn med morsmelken, så og si. Godt å se at de er forberedt på en eventuell opptrapning av fenomenet. Neste klipp i denne serie på to viser at farkosten som landet i barnehagen for en drøy måned siden har fått mannskap. Hva annet enn en liten grønn mann. Gjør tilslutt et forsøk på å gjenskape litt av stemningen på Landssyremøtet hos Erling Strand tidligere i høst, med Finn's kommentar.

OSLOFJORDEN FLYKAOS.

Så skjer det altså. Mandag den 3. desember skriver vi, og telefonene hagler fra begge sider av fjorden. Jeg er selv vitne til alle disse lysene som skjener rundt i sirkler og fram og tilbake, både over Tønsberg og ute over Oslofjorden. En kjapp telefon til Mågerø-radaren og de verste mistanker blir bekreftet. Mågerø fort og radar er ikke kjent med at det driver syv åtte lys og boltrer seg rett utenfor egen stuedør! De tar dem simpelthen ikke ned på radar! Jeg trodde ikke jeg hørte rett, men det viste seg at jeg gjorde det. Grunnen er at de kjører utgangsvinkelen på radaren såpass høyt i fredstid at fly i holdingtrafikk ikke tas inn. Dette har visstnok noe med at radarstrålene ellers vil gjøre ganske mange av oss sterile. Og det vil vi vel ikke. Noe merkelig er det at det står i klippet fra DEMOKRATEN den 3. des. at trafikken ble avviklet i 30.000 fots høyde. Stikk den. Jeg kommer til å forfølge saken med vår kontaktmajor på stedet.

På gjenhør i 1992. Hilsen farbror Krokrygg.
Odd-Gunnar Røed.

GODT NYTT AR!!!

Vi skriver datoen 3. januar 1992.

Som dere ser så har det skumpet litt i mot på slutten av det gamle året. Klipprunnen kom ikke ut før jul slik som meningen var. Men det er forhåpentlig aldri for sent, og det har ikke kommet mer enn ett klipp siden sist og det omhandler en syvendeklasse ved Grøntvedt skole som har skrevet om UFO etter å ha mottatt stoff til dette fra oss. (Vel å merke).

Det har jo skjedd endel på den internasjonale fronten også i den senere tid. Jeg vil bruke mesteparten av dette arket til å komme noe inn på det, men først vil jeg nevne at vi har mottatt brev fra Peter Nørgård som er formann for SUFOI i Danmark. Vi har mottatt en rapportoversikt derfra med spørsmål om utvidet samarbeid alà det vi har med UFO-SVERIGE. I den forbindelse innlemmes også Peter Nørgård i vår klipprunde, som for de fleste av dere har vart i ganske så mange år nå. Siden 1981 for å være mer nøyaktig. Denne klipprunnen, som den kalles, er en uhøytidelig, ofte litt subjektiv, litt morsom og underholdende, utgivelse. Som jeg, Odd-Gunnar Røed, har utgitt siden starten. Mer eller mindre regelmessig. De første årene kom utsendelsene hver uke, tro det eller ei. Og i tillegg til stoffet fra ARGUS så ble det sakset i gamle UFO-tidsskrifter fra nær og fjern for å gjøre utsendelsene mer interessante. Men det visste seg å være grenser for hvor mye arbeide som kunne legges ned i dette før mattheten begynte å melde seg. I dag kommer (skal komme) klipprunnen hver måned. Personer tilknyttet UFO-NORGES Landsstyre, ledelsen i UFO-SVERIGE, og nå Peter Nørgård i SUFOI, sponses av vår hovedkasse i Bergen. Private personer i Norge betaler NOK 200.- pr. år. Jeg håper de fleste trives med denne servicen som omhandler UFO-tildragelser i norske aviser, omtaler, oppfølginger av observasjoner og andre beslektede saker.

Internasjonale begivenheter.

Nå tror dere kanskje at det her følger endel internasjonale UFO-hendelser, men det gjør det ikke. Siden sist har det skjedd formidable ting på verdenskartet. Sovjetunionen eksisterer ikke lenger. Verdens maktballanse har forskjøvet seg til et stort spørsmålstegn. Tidligere visste verden hvor de hadde seg. En skremsels-situasjon tilsa at to blokker holdt hverandre i sjakk. Tilsynelatende under ansvar. Dagens verdensbilde er svært annerledes. Nå har vi vesten någenlunde under ett tak. I tillegg vil den nye stormakten Russland til alt overmål melde seg inn i NATO! Vi er også hjelpeløse vitner til at deler av det gamle Sovjet tviholder på flere tusen atomstridshoder. Nok til å blåse oss alle til himmels flere ganger.

Galehus.

Med Saddam Hussain i friskt minne, og de kjempende parter i det vaklende Jugoslavia feiende inn i stua under hver nyhets-sending på TV, samt økende uro i flere slaviske stater (Sovjet), så sier det seg selv at det er en uhyre tynn tråd verdensfreden egentlig henger i. Dette samlede galehus av folkeslag vil tydeligvis mest av alt rive hverandre i småbiter for den åpne scene, TV etterhvert har gjort krigsskueplassene til. Vi vet jo nå at om Saddam Hussain hadde hatt tilgang på A-våpen under siste Midt-Østen konflikt så hadde han ikke nølt med å lade sine Scud-raketter med disse og sendt dem avsted mot Israel. Dette har etterhvert blitt realitetene på den kule vi tross alt bor.

Klarsyn?

Med alle disse omveltningene på bordet, og en god del gale mennesker ved rattet i mange land er det kanskje ikke så rart at enkelte trekker fram de gamle spåmenn som så ofte før har gitt verden sine framtidige inntrykk gjennom en svunnen tid. I første rekke har den gamle franske lege Nostradamus underholdt oss gjennom mørke vinterkvelder. Jeg skal derfor ikke komme inn på han her og nå. Men en norsk variant har også fått kaffen til å hoppe ut av endel kopper opp gjennom årene her til lands. Som de skarpeste av dere vil finne ligger det med et klipp, sakset fra den norske skandaleavisen Søndags-søndag.

Lebesbymannen.

Anton Johansen, eller Lebesbymannen, som han er mest kjent under, finnes her i en helside med sine dystre spådommer fra 1907. Jeg har lest endel om denne personen før, og han virker ganske så oppriktig. Han levde lengst mot nord i det langstrakte landet vårt og kom etter hvert med en hel del kraftige spådommer. Hvis noen av Klipprundens lesere har mer stoff om denne interessante nordmann så send det hit. Kanskje vi kan presentere mer om vår tilsynelatende dystre framtid. Han nevner at USA skal delta i fem kriger. Hittil har de operert i fire. 2.verdenskrig, Koreakrigen, Vietnamkrigen og Gulfkrigen. Begivenheter som skulle følge etter 1945 kan nevnes; Tyskland's deling, jødernes tilbakekomst fra Palestina, India's frigjøring fra engelskmennene, store omveltninger i Kina og voldsomme jordskjelv i Sør-Europa.

Fredsprat, så krig.

Han sa at det ville være meget prat om fred, og at det ville skje mange falske fredsmåner i tiden rett før 3. verdenskrig. Ingen ville derfor være forberedt på at russiske tropper plutselig skulle velte inn gjennom Tyskland, mot Rhinen og Frankrike der voldsomme kamper ville finne sted. Han nevner at amerikanske våpen vil falle i hendene på russerne, og beskriver våpen som ikke fantes i 1907. Russerne får herredømme i Frankrike takket være en landets egne kommunister som tidligere har satt Paris i flammer under en borgerkrig. Fra

~ 3 ~

~ 4 ~

Frankrike ville det så føres krig mot Spania og nye og fryktelige våpen ville se dagens lys. Han så disse våpen bli brukt mot byer i England, Skottland og USA. Blant annet skulle Skottland forsvinne i havet og en stor flodbølge ville skylle over Europas vestkyst, den norske inkludert. Når det gjelder Norge og Sverige's videre skjebne så tar jeg også med den. Russerne kommer, med støtte av det franske luftvåpen. Han så Russland på det tidspunkt som et sterkt redusert land, uten Ukraina, uten de baltiske stater og uten Polen. Dette ville jo senest for et år siden hørt fullstendig latterlig ut. Men i dag er jo det meste i ferd med å bli satt på hodet, så hvem tør lenger å spå? Eller mer riktig, å blåse av disse spådommene?

Redusert skandinavisk forsvar?

Johansson så med bedrøvelse på at sosialistene i Norge og Sverige hadde fått bygget ned forsvaret i en slik grad at landene måtte kapitulere overfor russerne. For det hadde bare vært snakk om å holde ut i to uker til så ville forløpet bli ganske annerledes!

Det skal visstnok bli en sensommerdag russerne overfaller Skandinavia. Inn i Norge kommer de blant annet nordfra (Kola), og de vil ende med å ta landet helt ned til Lyngnefjord.

Som forøvrig ligger et godt stykke nede i Troms fylke.

Det franske flyvåpnet bomber samtidig alle kystbyene fra Oslo til Trondheim sønder og sammen. Særlig Kristiansand blir hardt rammet, byen blir omgjort til ruiner.

Uungåelig?

Huff, dette ser ikke lyst ut. Boken dette er hentet fra kom ut i 1984 og da så jo ikke det politiske og geografiske landskapet ut slik det plutselig gjør nå. Forfatteren av denne bok, "Vor verdens fremtid", heter Inge Stoltenberg.

De fleste av de merkehendelser som skulle hende før 3.verdenskrig, som de forut nevnte og at Berlinmuren skulle falle, har nå gått i oppfyllelse. DET ER KANSKJE PÅ TIDE Å VAKNE?

Når vi sammenligner disse hendelser med Nostradamus tilslørte profetier og for den saks skyld også Bibelens dystre profetier i Johannesevangeliet er det jo ikke fritt for at en fryser en smule på ryggen. Men kan vi rasjonelle seriøst tenkende mennesker ta slike ting alvorlig? Kan vi i anstendighetens navn tenke oss at alle våre kystbyer vil opphøre og eksistere i løpet av timer? Nei, det kan vi nok ikke tenke oss, men så har vel heller ingen tidligere folkeslag kunnet tenke seg sin egen brå slutt. Vi er slik anlagt vi mennesker, vi kan ikke tenke oss en masseutryddelse i vår egen nærhet, enten det er fra jordskjelv, vulkanutbrudd eller krig. Vi er jo bortskjemt med snart 50 års fred.

Sultne russere.

Russerne er våre venner, i alle fall har de blitt det i løpet av et snaut år. Politisk sett. Menneskelig sett har de vel alltid vært det. Men så har vel heller aldri noe enkeltmenneske ønsket krig, det er gjerne et resultat av politiske

avgjørelser. Men hva gjør et folk som blir fra seg sult? Vi ser i dagens Moskva at russerne raser i sine lange matkøer. De betaler opptil 25 timers lønn for en kilo fisk! Har det gått opp for oss hva det egentlig innebærer? Det er jo helt vannvittig! Kan vi med vår ringe fantasi tenke oss hvordan dette ville arte seg her i Skandinavia? En kilo fisk. Skal vi si at det koster 100 kroner? Da vil hver av oss jobbe i en hel time for dette. Russeren må altså jobbe 25 ganger så lenge som oss for den samme varen. Tenk på det folkens! Hva kan så skje, når mennesker beveger seg på sultens rand og samtidig har midler til å ta fra andre det de trenger? Jeg er redd at når sulten blir størst er de fete naboene nærmest. Jeg ser i en slik situasjon ikke for meg kør av flyktninger nærme seg grensen hvor de kan stoppes med lovlige midler. Jeg ser desverre for meg militære effekter i avskrekkende grad som kommer for å berike seg av det de vet vi har. Nå er det bare det at Skandinavia's 13 millioner mennesker kan leve godt av hva landene har, men 250 millioner? Nei, da tror jeg grensen er nådd. Men fortell det til et sultende folk som likevel ikke har noe!

Kan VI gjøre noe?

Nå skal vi ikke male fanden på veggen. De fleste av oss løfter kanskje ikke et øyebryn over gamle spådommer i det hele tatt, og hvorfor skulle vi det? Vi har da hørt dommedagsprofetier fra alle tider. Hvorfor skal dette være annerledes? Nei, se det er det vel ingen grunn til å tro. Eller er det det?

Vi lever i et forvirrende verdensbilde. Her i Norge har EF-striden lært oss at bror går mot bror, far mot sønn. Våre gater er gjenstand for blind vold der mennesker drepes uten grunn. "Stemmen inne i hodet mitt befalte meg å gjøre", er oftere og oftere den eneste grunnen disse ulykkelige menneskene kan oppgi som årsak til disse handlinger. Snakker de sant? Er de virkelig uten bevisst ansvar for sine handlinger? Finnes det andre krefter som tar over? Og hvor kommer i så fall disse fra? Finnes det mennesker som kan sitte og manipulere disse stakkars individer som kanskje ikke er så vanskelige å ta kontroll over?

Videre har vi den økende nasjonalismen som er på frammarsj i store deler av Europa. Til og med vårt fredelige hjørne her oppe i nord er hjemsoekt av en gryende uvilje fra enkeltindivider mot å ha mennesker fra andre himmelstrøk blant seg.

Det er nesten underlig å tenke på hvorfor disse grupperingene av hvite ikke tåler mørkere hudfarge, som regel soler de vettet av seg for å bli brune selv. Akk ja, forstå det den som kan. Jeg må si jeg fikk sansen for det som etter hvert hendte i Brummundal, der innvandrerhater nr. 1 i Norge Arne Myrdal fikk en hel by til å møte fram under hans tale, for å vende ham ryggen i taushet. Mye bedre enn vold. Da det samme gjentok seg i Oslo med mer enn 7000 mennesker så det mer enn ord og propaganda kunne gjengi.

~ 5 ~

Starpeople.

Etterhvert har det dukket opp grupperinger også innen UFO-logien som desverre forskjellbehandler menneskerasene. Jeg synes dette er ekstra ille ettersom UFO-logien endelig begynner å bli såpass stueren at den aksepteres i langt større grad enn tidligere. Uansett, forskjellsbehandling av menneskeraser hører ingen steds hjemme enten det er i lys av nedarvet stupiditet, politiske skylapper eller såkalte mediestyrt samtaler med romfolket!

Det er skremmende å høre om personer innen vår egen bekjentskapskrets her Skandinavia som trekker til seg personer ved hjelp av spennende budskap om stjernemennesker for deretter å pøse inn holdninger som er direkte rasediskriminerende. La oss for all del være årvåkne slik at dette ikke får grobunn. Og framfor alt, kanskje vår holdning kan være en medvirkende årsak til at de som opererer på denne negative idealismes alter, kan få øynene opp for hva de driver med.

UFO-forskning.

Til slutt vil jeg få si et par ord om UFO-forskning. Som jeg nevnte tidligere så har vi etter hvert blitt forholdsvis stuerene. Ikke minst etter vårt arbeide i Hessdalen har vi fått innpass og respekt ved forskjellige instanser som er nødvendige for å følge opp forskjellige observasjoner. UFO-grupper som står fram og forsvarer den teori som de selv synes lyder mest spennende er meget dårlige og useriøse eksponenter for UFO-saken. Faktisk så gjør de mer skade enn gagn. Ved å trekke både skylapper og nisselue ned foran øynene så ser de ikke mer enn det de selv skaper av resultater. Klart at det føles trygt og godt å tro at det finnes folk som kan gripe inn hvis alt går over styr på vår arme klode. Men det er ikke mer enn en tro, på linje med all annen religion. Og de færreste tror vel at en tro avstedkommer de helt store vitenskapelig holdbare bevisene.

Alt er mulig.

UFO-NORGE arbeider i dag ut fra at alle teorier er mulige. Enhver sak følges opp med kjente vitenskapelige metoder og analyser samt tilleggspunkter med ukonvensjonelle spørsmål som dagens vitenskap ikke helt finner rom for. Observasjoner forsøkes forklare ut fra naturlige årsaker. Kan de ikke det, arkiveres de med tilgang på statistisk sammenligning i lignende saker, også fra andre land. UFO-saken har nok mange svar. Mange av dem kjenner vi nok i dag, så som feiltolkninger og diverse naturfenomener. Mange andre vil vi nok få i nær framtid enten de kommer fra fortid/framtid eller eget hode for den saks skyld. Eller kanskje fra andre planeter?

~ 6 ~

Dette ble mye på en gang i det nye året. Håper dere har overbærenhet med det. Mest av alt er det kun betraktninger om løst og fast uten at det legges for mye i det. Jeg går ut fra at alle tar til seg, eller forkaster det de vil uten at jeg skal fortelle dere det.

Som sagt, ha et riktig godt nytt år. Og kast gjerne et glimt på dagens VG. Der Erling Strand har fått sneket inn to sider. Det er meget dyktig skrevet, men så har Erling selv lest korrektur, noe vi alle kan lære mye av. Jeg har hatt en god del telefoner allerede, her i dag lørdag, om medlemskap. Bra!

Mange hilsener fra Odd-Gunnar Røed

Lysende stjernehimme i januar

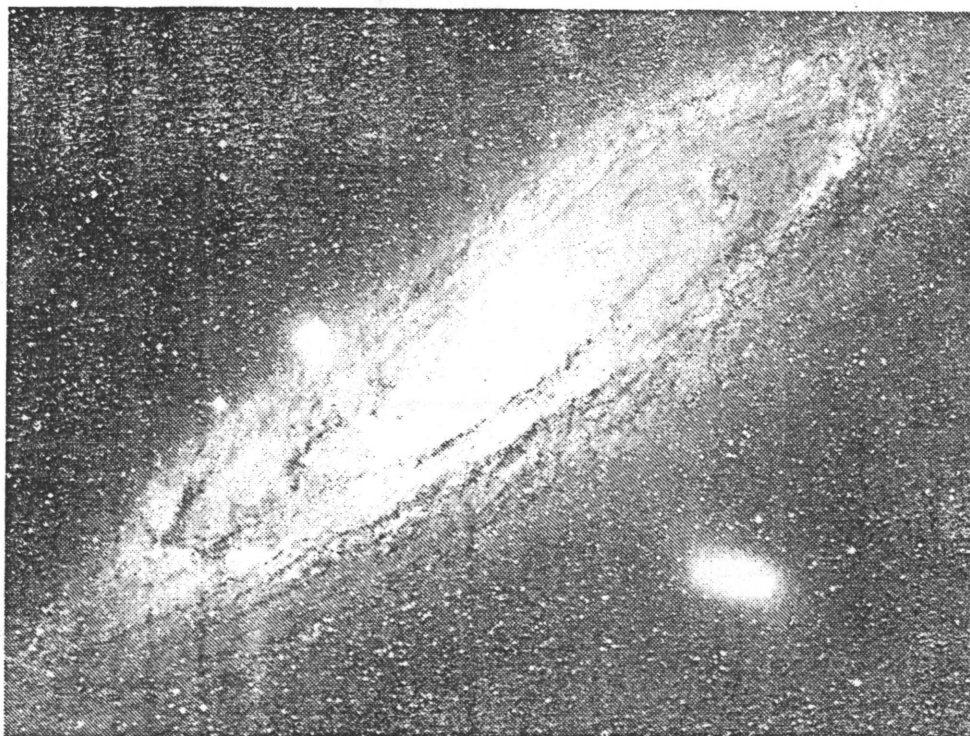
Alle de stjernene vi med det blotte øye ser på himmelen en klar vinternatt hører med til vårt stjerne-system som kalles Melkeveien. Det kjente lysende bånd som de fleste forbinder med Melkeveien, er vårt stjernesystem sett mot de tetteste områder, men alle de andre synlige stjernene hører også med til systemet.

Men her på den nordlige halvkule har vi en unntagelse. I stjernebildet Andromeda kan man med det blotte øye se en svak lysende, litt avlang og diffus flekk. Med kikket (8 x 30) blir den meget tydelig. Den ble oppdaget allerede av oldtidens astronomer og utgjorde for dem et stort mysterium. Helt frem til midten av vårt århundre ble det diskutert om denne lysende flekken som fikk navnet Andromeda-tåken, var et fenomen innenfor Melkeveien og vår galakse (=stjernesystem) eller utenfor (ekstragalaktisk). Men i 1943 forsvant den siste rest av tvil etter at man hadde benyttet en ny type rødfølsom film til å fotografere Andromeda-tåken med. Bildene viste at tåken besto av en galakse hvor man også kunne se enkelte sterke stjerner. Andre målinger viste at denne galaksen befant seg i en meget stor avstand og altså utenfor Melkeveien. Men allerede 200 år tidligere var det astronomer som

hevdet at Andromeda-tåken var et eget stjernesystem av samme type som vi befinner oss i.

I verdensrommet finner man et meget stort antall galakser og mange av dem er av samme type som Melkeveien og Andromeda-tåken. Innenfor rekkevidden av det største teleskopet i USA er det flere milliarder galakser. Med et sterkere teleskop ville man finne atskillig flere. Avstandene til disse kan være fra noen millioner lysår til flere milliarder lysår. Andromeda-tåken er vår nærmeste nabo blant galaksene og avstanden til denne er 2,25 millioner lysår. Man må egentlig betegne det som fantastisk at man kan se denne galaksen med det blotte øye.

Selv om dette ikke kommer så tydelig frem på fotografier, har man funnet ut at Andromeda-tåken har spiralarmene og er altså av samme type som Melkeveien. For at man skal få et bilde av Andromeda-tåkens størrelse, kan vi nevne at den består av ca. 100 milliarder stjerner og at diameteren på denne diskos-formede galaksen er hele 52200 lysår. (Ett lysår er den avstand lyset tilbakelegger på 365 dager med en fart på 300.000 kilometer pr. sekund: i kilometer 946 med 10 nuller bak = 9,46 billioner kilometer). Avstanden til Andromeda-tåken er som nevnt 2,25 millioner lysår, men på grunn av den enorme størrelsen er den allikevel synlig med det blotte øye. Som andre galakser roterer også Andromeda-tåken rundt sin egen kjerne og hastigheten er målt til 280 kilometer pr. sekund (= 1 million kilometer pr. time). Man har funnet ut at om løpstiden er forskjellig i de sentrale områder og i de fjerne områder. I de sentrale områder er om løpstiden ca. 10 millioner år og i

Denne store spirallåke finner vi i stjernebildet Andromeda og den ligner mye på vår Melkevei. Diameteren på denne galaksen (= stjernesystem) er 52.200 lysår. Den store lysende flekken på bildet er en drabant-galakse.

de fjerne områder ca. 130 millioner år.

Denne måned viser Venus seg som en praktfull morgenstjerne. Den skinnende hvite planet dukker opp på himmelen i sydsydøst og er synlig fra 6-7 tiden til grålysningen noe senere. Venus vandrer fra Vekten forbi Slangebæren og videre mot Ørnen denne måned. Den står forholdsvis lavt på himmelen. Venus oppviser faser - slik vi kjenner det fra Månen - på sin vandring rundt Solen. Omkring den 5. er cirka 60% av planetskiven belyst, noe man kan se med en sterk kikket (med for eksempel 20 gangers forstørrelse). Den røde planet Mars står også denne måned i nærheten av Solen og følger denne på himmelen om dagen og er derfor usynlig. Kjempeplanet Jupiter er kveldsstjerne og kommer over

horisonten i åtte-tiden (i Nord-Norge noe tidligere) og er synlig hele natten frem til grålysningen. Jupiter står i Løven. I begynnelsen av måneden dukker ringplanet Saturn frem ved mørkets frembrud, men kan bare sees i en til to timer før den forsvinner under horisonten. Den er forholdsvis svak og står i Steinbukken i sydvest lavt over horisonten ved mørkets frembrudd. Senere i måneden er Saturn knapt synlig.

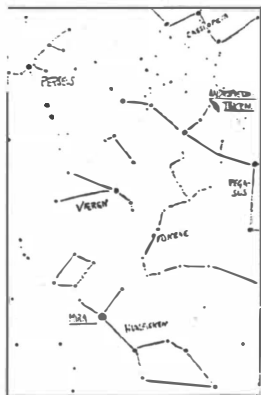
I begynnelsen av måneden vil vi synes at det er like mørkt som ved juletider, men senere i måneden vil vi merke tydelig forskjell - dagene blir virkelig lengre - til allers store glede. Forøvrig kan vi nevne at 3. januar er Jorden nærmest Solen, men det er jo ikke dette som bestemmer at vi har det mørkt og kaldt på denne års-

tiden. Dagens lengde øker med følgende verdier for de nevnte steder rundt i landet:

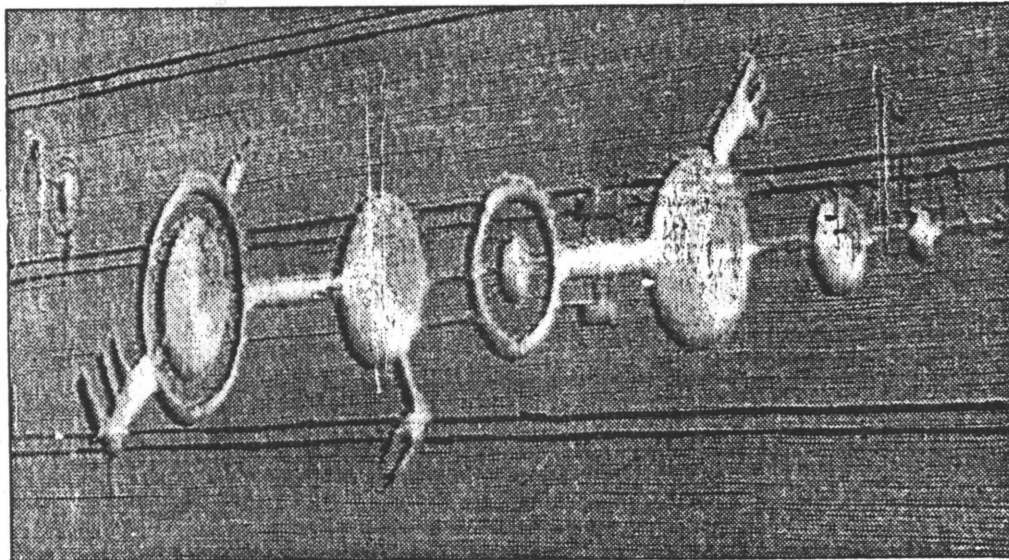
Oslo 1 time og 51 minutter.
Stavanger 1 time og 49 minutter.
Bergen 2 timer og 0 minutter.
Trondheim 2 timer og 26 minutter.
Tromsø 4 timer og 50 minutter.

I Tromsø får man igjen se Solen fra 16. januar. Vi får nymåne den 5. og fullmåne den 19. januar. Månen er lengst fra Jorden (405.500 kilometer) den 6. og nærmest (359.500 kilometer) den 19. januar. Når dette oppgis, må man huske at både Månens bane rundt Jorden og Jordens bane rundt Solen ikke er sirkler, men ellipser (avlange sirkler). Derfor er det ulik avstand på forskjellige tidspunkter.

Rolf Udgaard

Dette stjernekartet viser hvordan man finner Andromeda-tåken på stjernehimme. De nærmeste stjernebilder er også vist.

Overnaturlig fenomen eller menneskers verk? Mystiske kornsirklér i en åker, ved Alton Barnes i England ifjor sommer. (Foto: EPA)

Aftenposten
11.9.91

Uløst mysterium

Aftenpostens
korrespondent
KJELL DRAGNES

London. Fløp eller fakta? Spørsmålet står fortsatt åpent etter en ny runde i britiske kornåkre — er de mystiske kornsirklene laget av to 60-årige spøkefulger eller skyldes de andre fenomener?

Vitenskapsmennene, blant dem japanske forskere med avansert kamera- og måleutstyr, er helt på jorden. Det er vi som har laget sirklene i kornet, med en plankebit, tau og et enkelt sikte festet til skyggen på en baseball-lue, erklærte de to kunstnerne Dave Chorley og Doug Bower i begynnelsen av uken.

Derefter demonstrerte de for all verden hvordan de hadde fått modent korn til å legge seg i sirklér og andre mønstre. Overbevissende, sa ekspertene først,

men kom så på bedre tanker. Bløffmakerne er selv bløffmakere. Det kan nok ikke være tvil om at de står bak noen av kornsirklene, men ettersom dette er et fenomen som er nedtegnet helt fra middelalderen av, er nok ikke deres påfunn hele forklaringen. Da måtte de være spreke 600-åringer og ikke 60-åringer.

Sirklene har fascinert forskere og ikke minst mennesker som har en hang til det overnaturlige. Det har nærmest oppstått en egen bokindustri rundt fenomenet, og forklaringene spenner fra innvirkning av kosmiske bevisstheter, landing av UFOer til gale pin vin som vandrer i ring ute på landet. Naturlige, meteorologiske fenomener, sier professor Terence Meaden, og blir støttet av agronomen John Graham, som studerer årsakene til legde i kornåkre. Legde er man

kjent med fra Norge også, det skyldes en kombinasjon av sterk vind og regn. Men legde i sirklér?

Hvirvelvind?

Mysteriet skyldes små hvirvelvinder som oppstår i perioder med tørt og varmt vær i bølgende landskaper, som i grevskapene Wiltshire og Hampshire i Sør-England, sier professor Meaden. Tørt og varmt vær har det vært i over to måneder i England, og dermed har det også oppstått mange sirklér, adskillig flere enn dem herrene Chorley og Bower står bak, eller har tråkket i. Meadens teori støttes av et annet faktum.

Samme dag som de to spøkefulger sto frem, ble det oppdaget kornsirklér på prærten i Canada. Ettersom spøkefulger vanligvis ikke har vinger, kan ikke de være opphavet til disse sirklene.

– Så UFO i Froland

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Agderposten

Arendal

Opplag 1990: 25 706

10 OKT. 1991

TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Agderposten

Arendal

Opplag 1990: 25 706

10 OKT. 1991

–Så en UFO

Var det en UFO som besøkte Blakstadheia i forrige uke? undres en rekke personer i Froland — deriblant Amund Isaksen.

•SIDE 5

— Slik så UFO-en ut, sier fra venstre Lene Sveinungen, Asbjørn Jørgensen, Marianne Jørgensen, Amund Isaksen og Roald Bredsten. Ingen av de voksne som hevder at de observerte UFO-en våget å bli med på bildet.

Av Tom Svennevig og Erik Holand (foto)

ARENDAL: En rekke voksne personer på Blakstadheia observerte torsdag og fredag kveld siste noe som ikke kan være annet enn en UFO. I alle fall er det ennå ikke gitt noen naturlig forklaring på fenomenet. Det beskrives som en stor lysende gjenstand med ulik farge på lyset. Det beveget seg med stor fart fra området ved Mårvann og nordover hvor det etter øyenvitnene «forsvant inn i Karlsvogna».

Sjelden har vel så mange mennesker obser-

vert det som beskrives som UFO (uidentifisert flygende gjenstand), som tilfellet var på Blakstadheia torsdag og fredag. Noen av dem Agderposten har snakket med, ønsker ikke å stå fram med navn. Det hele er for fantastisk til at folk vil tro på det, sier de.

En 17 år gammel gutt som bor ved Mårvann var torsdag kveld ved 23-tiden på vei hjem. Ved Mårvann hører han noen kraftige plask fra vannet. Deretter får han se et stort og merkelig objekt. «Gjenstanden» glir sakte oppover mot Blakstad. — Det så ut som det var vinduer i gjenstanden, og det kom lys med forskjellig farge ut av disse. Det hele var ganske nært. Guttan løp de få hundre meterne hjem for å varsle foreldrene. Faren, Olav Arli, hiver seg i bilen og følger vesenet oppover mot Blakstad. Nå er det langt borte og ses bare som et oransjefarget lys. Men det er ingen tvil om at dette var noe helt unaturlig, sier Arli.

Helt uavhengig av dette observerte Leif Tore Hvidsten og barna hans det samme. Da han

kom opp på verandaen oppdager han at også andre naboer står og peker opp mot natthimmelen. Han beskriver det som stort og skremmende. Etterhvert forsvinner det oppover på himmelen med en enorm, aksellerende fart.

En mann som bor på hybel i området, skal ha observert fenomenet i omkring to timer. Lørdag var UFO-ekspertene Alf Thomassen og Hans Aass oppe på Blakstadheia og intervjuet en rekke personer som hadde en svært så sammenfallende beskrivelse av det de hadde sett. De er nå bedt om å tegne det de har sett mest mulig nøyaktig. Aass sier at det ikke er tvil om at det er det man mener med et UFO som har vært på Blakstadheia disse to kveldene, og han ventet spent på de tegningene han er lovet fra observatørene.

Det er ennå ikke gitt noen naturlig forklaring på fenomenet fra Blakstadheia. Flere av de vi har snakket med, sier at de har vært svært skeptiske til dette med UFO. De vet bare hva de har sett, og kan ikke gi noen forklaring.

Men når det nå viser seg at hele nabolaget har sett det samme, er de ikke i tvil om at noe helt uvanlig har skjedd der. Så mange troverdige mennesker kan ikke bare fantasere. UFO entusiastene Thomassen og Aass er nå vilt begeistret for de observasjonene som er gjort, og de oppfordrer andre som måtte ha sett noe liknede om å ta kontakt med dem.

I mange tilfeller kan «UFO-observasjoner» forklares med meteorologiske fenomener. Men verken førstemetereolog Harold Nicolaysen ved Luftfartsverket på Kjevik eller fylkesagronom Johannes Havstad har registrert noe uvanlig i atmosfæren på det aktuelle tidspunktet. På Statens Forskningsstasjon i Landvik er det apparatur som hele døgnet gjennom registrerer temperaturer og lysforhold i lufta.

Folk på Blakstadheia er nå meget opptatt på å få oppklart mysteriet. Selv om det viser seg å ha en naturlig forklaring, var det en fantastisk og skremmende opplevelse som man ikke bare kan forbigå i stillhet, sier de.

12 OKT. 1991

UFO også på Songe

ARENDA: Det er ikke bare Frolands-folk som ser UFO om dagen, eller rettere sagt natta. Flere andre har gjort samme observasjon gjort, blant annet en beboer Holmen på Songe i Arendal som beskuet fenomenet i lengre tid.

— Det var noe som lignet en åtte-kantet lysende fotball som på himmelen over Krona på motsatt side av Songebukta i forhold til min leilighet. Klokken var omkring 03.30. Jeg ble sittende å betrakte fenomenet helt til det forsvant over åskammen. Og det var helt sikkert ikke noen stjerner. Himmelen var nemlig aldeles klar med mange stjerner, og denne lysende gjenstanden skilte seg kraftig ut fra dem.

Vår kontakt på Holmen forsøkte seg med å fotografere fenomenet, men hun er skeptisk til om det blir noe av bildene. Hun er redd lyset kan ha vært altfor skarpt. Likevel skal det bli spennende å se, sier hun.

Blir det noe av bildene, er Gormoen lovt et eksemplar.....

12 OKT. 1991

3 i farten

Har du sett UFO?

Bibbi Hægh Omdal, Lillesand
— Nei, det har jeg aldri sett. Jeg synes det er vanskelig å avvise UFO-observasjoner helt. Hvis folk mener at de har sett noe uforklarlig så har de sikkert det. Men jeg synes det er vanskelig å tro fullt og fast på, så jeg vet faktisk ikke hva jeg skal si om det emnet. En får stole på folk.

Anja Ellingsen, Arendal

— Nei, og jeg tror ikke på det heller. Ett eller annet med naturlig forklaring vil jeg heller tro det er. Men det hadde jo vært spennende dersom det virkelig var en uidentifisert flygende gjenstand. Hadde jeg opplevd en slik observasjon selv, ville jeg nok undersøkt alle mulige naturlige forklaringer først.

Arne Kvinen, Vigeland

— Nei, jeg har vanskelig for å tro at noe slikt eksisterer. Det har vært mye bløff omkring slike observasjoner - det er jo bevist. Det er klart det hadde vært spennende om det virkelig var en UFO. Men tro på det? Nei...

Utklipp fra:

Tønsbergs Blad

Politisk tendens: Høyre

Opplag 1990: 32 677

11 OKT. 1991

Spennende om UFO-fenomenet

«UFO-fenomenet». Gyldendal Norsk Forlag.

Boken «UFO-fenomenet», er kommet ut på Gyldendal i serien Mystikkens verden, og det er et slående begrep om dette underlige, som mange hevder å ha opplevd - enten temmelig direkte eller på avstand. Så mange nisse og egenartede opplevelser er knyttet til UFO-fenomenet, og i denne boken blir vi presentert stoff, som er svært interessant - og spennende. Boken er skrevet av redaktørene for Time-Life Books og oversatt av Poul Henrik Poulsen.

De forskjellige kapittel-titler er slik: De flyktige gjestene, Flygende tallerkener, Nærkontaktens tid, Stadig dypere uenighet og «En seiglivet gåte». Det første kapitlet begynner med en opplevelse som to middelaldrende kvinner og et lite barn hadde på en øde landevei i Texas straks etter jul i 1980. En strålende opplyst, sigarformet gjenstand dukket opp og svevde over dem i 60 meters avstand mens den stadig sendte ut en pipende lyd. Straks etter dukket en skvadron på minst 20 helikoptere opp. De forsøkte å omringe gjenstanden,

som forsvant med helikopterene etter seg. Mange andre hadde sett det samme strålende lyset, så noe måtte det ha vært. Det hevdet at de amerikanske militære har i sin varetekt UFO-mennesker, men at det aldri er innrømmet. Allerede i 1950 kom de første offisielle påstander om at myndighetene skjulte UFO-bevis.

Boken inneholder mange dokumentasjoner, beretninger om unaturlige opplevelser og et vell av gode illustrasjoner. En rekke spesialtegninger blir tatt opp og belyst. Et av dem er «Kidnappere fra rommet», der folk forteller at de ikke bare har sett UFO'er, men at de er blitt tatt ombord i romskip mot sin vilje. Psykdatere som har undersøkt ofrene etterpå, finner alltid tegn på at ofrene har hatt en meget traumatisk opplevelse. De forskjellige fortellingene er virkelig spennende lesning.

Denne boken må være midt i blinken for lesere med spesiell interesse for UFO'er, men også andre vil få noen spennende timer sammen med de ukjente fra en annen verden.

Tore Asplin.

12 OKT. 1991

Opplag 1989: 25 589

Arendal

Agderposten

Utklipp fra:

Mange nye UFO-observasjoner

Av Tom Svennevig

ARENDA: Det blir stadig meldt om nye UFO-observasjoner i Arendal-Grimstaddistriktet. En av de mest konkrete er en billist som så en stor lysende gjenstand ved Temse i Grimstad. Sønnen, som

var med i bilen, tegnet gjenstanden etterpå og den ligner forbløffende på den ungene på Blakstadheia tegnet.

Det er fremdeles et mysterium hva slags objekt det er som har vært på gjesting i Arendal/Grimstad-distriktet torsdag og fredag i forrige uke. Det er stadig flere som melder at de har sett dette fenomenet.

En voksen person som ønsker å være anonym, kan fortelle at han

fredag kveld i forrige uke kom kjørende fra Rykene og nedover mot Temse. På sletta ved Tøra fikk han se en stor lysende gjenstand foran seg i veien. Han trodde først det var et fly som var i ferd med å nødlande på veien. Men plutselig steg gjenstanden igjen, aksellererte og fortsatte i nordlig retning. Tidspunktet ett minutt og tjue-ni sekunder over åtte om kvelden. UFO'en som ble observert på Blakstadheia samme kveld, er tidfestet til «sirkla kl åtte». Grimstadmannen hadde sin sønn med seg i bilen, og han ga gutten

tegne det han hadde sett med en gang de kom hjem. Mannen ble helt forbløffet da han så tegningen i Agderposten som jentene på Blakstadheia hadde tegnet. De to tegningene var svært like.

Kaptein Lauritzen ved Forsvarets radarovervåkningsstasjon i Vestfold sier til Agderposten at de ikke har observert noe uvanlig disse to kveldene. I allefall torsdagskvelden var det militære fly på vingene og drev med øvelsesflyging. Men siden iakttagelsene i Grimstad/Arendal ikke har hørt lyd, kan det neppe ha

vært disse flyene, mener han.

Lauritzen vil for sin del ikke avvise at det eksisterer slike fenomener som ikke kan forklares. Hadde det vært ting av metall på ferde høyt over bakken, ville dette blitt registrert på Forsvarets radarskjerm. Men lys gir ikke reaksjon på skjermen, sier han.

Heller ikke flygeleder Rasmus Morvik på Kjevik har noen naturlig forklaring på fenomenet. Men Morvik sier at det også for rundt to år siden ble registrert underlige ting i luftrommet i dette distriktet.

GLAM DALEN

Kongsvinger
Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se baksiden!)

Opplag 1990: 23 201

21 OKT. 1991

- Merkelig lys på himmelen 39

— Jeg så et meget merkelig lys på himmelen tidlig lørdag morgen, og lurte på om det kan være snakk om UFO, sier Anna Sønsterud. Åshild Nordlund var sammen med henne på veien mot Skyrudasaga da de så et blått blinkende lys på himmelen. De to stoppet bilen for å høre om det kunne være en fly de så. Ingen lyder var å høre, og dette gjorde forundringen enda større. Der- som noen kan hjelpe til med å få oppklart hva dette var, tar Anna Sønsterud gjerne imot en telefon (76835) eller flere.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

Agderposten

Arendal

Opplag 1989: 25 589

17 OKT. 1991

Hva er et UFO? 39

Etter at alle tenkelige og kjente muligheter slik som fly, helikopter, stjerner, planeter, satellitter, etc., ikke har vært det som UFO-observatørene har sett, er det jo et interessant spørsmål hva det kan være.

Der er tre hovedteorier:

1. Et hittil for vitenskapen ukjent elektrisk eller annet atmosfærisk fenomen, som merkelig nok manifesterer seg som en «flygende tallerken».
2. Synsbedrag, innbildning eller hallusinasjoner hos observatørene. Dette er i tilfelle allikevel et fenomen verd å forske i. Hvordan kan ulike mennesker på helt forskjellige steder få samme hallusinasjon? Teorien synes håpløs.
3. Et fenomen av materiell art. Altså en slags «gjenstand». Men da er det ikke så meget lengre tale om UFO. Ved å kunne klassifisere det som en gjenstand har vi alt oppklart en god del av det uidentifiserte objektet.

Og det er vel den siste forklaringen de siste tenker på i forbindelse med UFO observasjoner. Men den første forklaringen har også ganske meget for seg.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Agderposten

Arendal

Opplag 1989: 25 589

17 OKT. 1991

Fløy det en UFO her? 39

Go'morn har fått brev fra en ivrig student av UFO-fenomenet. Ut fra observasjoner som er gjort, har han tegnet en sannsynlig flyrute for UFOet. Observasjonene går fra perioden 6/2 - 90 til 14/9 - 91 og følger hele den inntegnede ruta, men også noen steder utenfor. Observasjoner er markert med stor prikk.

Observasjonslista forteller at det i begynnelsen av februar 1990 var stor UFO aktivitet over Grimstad. I slutten av samme måned ble UFO i lengre tid observert over Longumvannet. Deretter er det ingen observasjoner i flere måneder.

I oktober 1990 blir det igjen observert UFO. Denne gangen over Risør, ved Grimstad og langs E-18. En merkelig eksplosjon med flammer blir observert utenfor Grimstad. Dette er fortsatt uoppklart, ifølge vår brevsriver.

Så i januar 1991 blir UFO på nytt registrert over Temsevannet, Arendal og på Evjemoen før det blir sommerstille. Høstens aktiviteter tar til første gang over Gjer-

Sørlands UFOets sannsynlige flykurs. Den viser seg omtrent hvert år. Den er 80 - 100 meter i diameter.

stadvannet den 5/9, deretter et underlig rødfarget objekt over Akland den 14/9, og så melder Agderposten om merkelig gjenstand observert fra Bjorbekk den 16/9.

Etter det fortsetter meldingene

om Blakstadhei-UFOet, skriver vår leser. Han mener det mest sannsynlig er det samme UFOet som viser seg hele tiden. Og derfor mener han at vi gjerne kan kalle det for Sørlands-UFOet.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

Agderposten

Arendal

Opplag 1990: 25 706
15 OKT. 1991

Hvem så UFO? 39

På Blakstad-heia samler de nå sammen 10-12 skisser over UFO-fenomenet den 3. og 4. oktober. Vedkommende som har tatt seg av dette, har lovet å ha det ferdig en av de aller første dagene. Jeg sitter med en skisse fra den bilføreren som observerte dette fenomenet fra kl. 20.01.29 til 20.01.35 - altså i ca. 6 sekunder, fredag den 4. oktober da han kjørte sammen med sin sønn fra Rykene mot Temse. Denne bilføreren fortalte

at han på det aktuelle tidspunkt hadde 4 biler foran seg og 3 biler bak, bl.a. registrerte han en hvit varevogn. Han merket at bilen bak plutselig bremsset opp.

Det skulle nå være meget morsomt om vi kunne få kontakt med disse 7 bilene. Jeg håper at noen av disse bilførerne leser dette, og at de vil ringe meg, på telefon 15 864, eller sende meg en skisse over fenomenet nøyaktig slik de så det uten hensyn til de skissene som er kommet fram i media.

Hans Aas.

Styrtet en "Flygende tallerken" på Svalbard i 1952?

I nesten 40 år har det versert rykter om at en "flygende tallerken" skal ha styrtet på Svalbard. Historien går ut på at norske flygere oppdaget vraket, og at det ble fraktet til Narvik - og deretter til USA - for undersøkelse. Denne undersøkelsen skal ha brakt for dagen at "tallerkenen" var oppbygd av en ukjent metalllegering og at den var av ikke-jordisk opprinnelse.

Dette spørsmålet har opptatt UFO-forskere i mange land. UFO-NORGE satte i gang sin

undersøkelse i år, og nå foreligger et spesialhefte om saken. Detharblitten fyldig dokumentasjon på 38 sider. Her kan vi følge saken fra den først ble omtalt i den tyske avisen "Saarbrücker Zeitung" for 28 juni 1952. Her skriver avisen blant annet: Gåten endelig løst? "Sølvskinnende diskos med pleksiglasskuppel og 46 dyser i ytterkant. Av sovjetisk opprinnelse?"

Spesialheftet er spennende lesning, og mange avviser og personer er sitert. Kjell Onarheim og Svalbardposten er også brukt

som kildemateriale.

Men dessverre for alle oss som velger å tro på UFO-historier, alt tyder på at det ikke ramlet ned en UFO på Nordaustlandet i 1952. Ole Johnny Brenne i UFO-NORGE skriver: "Det må derfor bli denne forfatterens konklusjon at Spitsbergen-saken ikke er annet enn rent oppspinn. De opprinnelige forfatterne, hovedsakelig J.M.M. og Sven Thygesen, har tydeligvis hatt et visst kjennskap til det norske flyvåpen - men på langt nær godt nok.

Selv om det ikke er noe som helst hold i saken, så tør jeg komme med en spådom: denne saken vil etter all sannsynlighet fortsette å dukke opp i både bøker og tidsskrifter i fremtiden, det vil stadig finnes "UFO-forskere" som synes at denne historien fortsatt fortjener oppmerksomhet og som ikke kan slå seg til ro med saklig argumentasjon som helt klart viser at saken savner enhver rot i virkeligheten".

Historien om Spitsbergen-UFO-en er likevel spennende lesestoff.

A-S

BYRÅDET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

OSLO

Politisk tendens: Uavh.
Opplag 1990: 367 036

29 OKT. 1991

TEGNET UFOEN: Dag Monrad Eriksen (t.v.) og Eirik Skrinde tegnet det de så på nattehimlen over Raufoss.

UFO sett på Toten

Av ALF GJØRLIHAGEN
RAUFOSS (VG) Flere mennesker så den mystiske lyskula i lav høyde over Raufoss. Andre hørte merkelige pipelyder. - Vi er sikre på at det var en UFO vi så lande i skogen, sier Eirik Skrinde (9) og Dag Monrad Eriksen (10).

Det var i 19-tiden fredag kveld den lysende kuleformede gjenstanden ble observert over Raufoss. Flere både så og hørte gjenstanden, og i en lysning i skogen ble det senere funnet fire kraftige avtrykk i bakken. I helgen valfartet folk til stedet for å ta avtrykkene i nærmere øyesyn.

- Vi så en stor lyskule med blinkende oransjegult lys med hvite prikker. Lyskula kom innover boligfeltet og forsvant i skogen. Flere ganger forandret lyset farge. Hele tiden hørte vi en summende lyd og piping. Da lyskula forsvant, kom det plutselig et kraftig lysskjær. Så ble alt mørkt, forteller guttene.

29. nov. 91. Nr. 47

Postboks 503, 9170 Longyearbyen
Telefon 080 - 21 200, Telefax 080 - 21 793
Bankgiro 4778 55 69306, Postgiro 3 45 38 75
Utgiver: Svalbardrådet
Svalbardposten utkommer hver fredag

Redaktør: Tor Ole Ree
Telefon priv. 080 - 21 774

Journalist: Ellen Marie Hagevik
Telefon priv. 080 - 21 185 (og pers. søk. 096 - 70779)

Sekretær: Solveig Daniloff

Annonser:

Innleveringsfrist onsdag klokken 12.00
Pris: Kr. 2,20 pr. spaltemillimeter
Private rubrikannonser: Kr. 30 (maks. 30 mm)
Abonnement (50 nummer årlig):
Svalbard, Norge og Norden: Kr. 375, Europa: kr. 470
Utenfor Europa (som brevpost): kr. 650

Åpningstider:

Mandag, tirsdag, onsdag, fredag kl. 8.30 - 16.00
Torsdag kl. 8.30 - 17.00 Lørdag stengt.

Utklipp fra:

SKIEN

Pol. tendens: Konservativ
Opplag 1990: 29 567

12. OKT. 1991

UFO observert over Gulset

En edruelig Skiens-dame mener å ha sett noe som må ha vært en UFO over Gulset, sonda g i halv tre tiden.

Hun kom kjørende over Elstrømsbrua fra sør, i kø. Hun så plutselig en lang sigarformet solvblank gjenstand ca ti meter over tretoppene i retning Gulset. Hun så hvite lys langs sidene av gjenstanden, som sto helt stille. Hun beskriver gjenstanden som "fem ganger så lang som NorskAir - flyene på Geiteryggen". Ingen lyd var å høre da hun sveiv ned bilrutene.

Hun kjørte samme strekning noe senere, men så da ingenting. Varden har forespurt politiet og flyplassen, men ingen der har hørt noe.

Utklipp fra: VG (VG) OSLO 1
TLF. 20 46 75

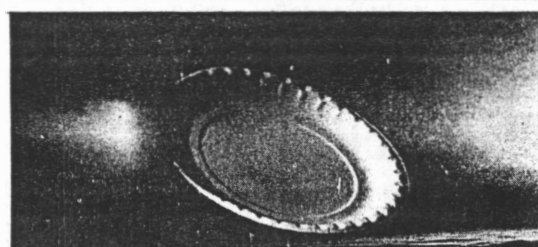
Utklipp fra

Agderposten

Arendal

Opplag 1990: 25 706

23 OKT. 1991

Siste UFO-melding i denne omgang

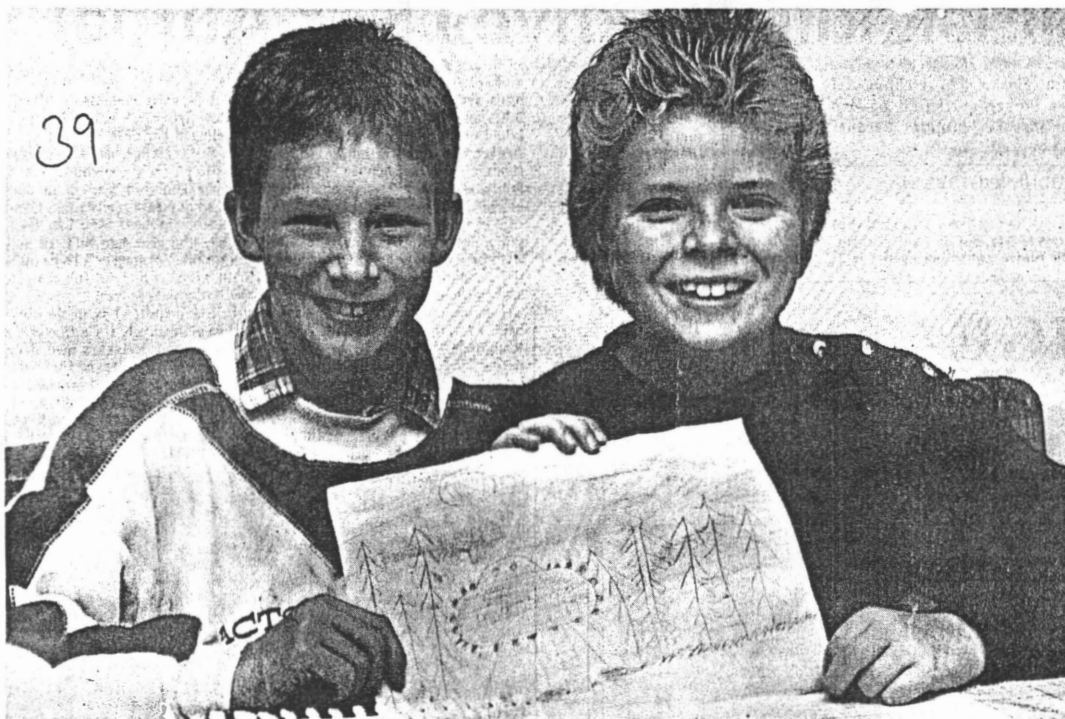
Det har vært skrevet mye om UFO i Go'morn i det siste, med påfølgende reaksjoner fra våre lesere.

For eksempel denne: En mann fra Akland opplyser at samtidig som det ble observert UFO over Blakstadheia, observerte hans kone et lysfenomen på Akland. Det skjedde mens de begge så på fjernsyn og hans kone kom til å kaste et blikk ut av vinduet. Der så hun en rødlig lyskule som for over himmelen i øst/vest-retning i en veldig fart. Mannen rakk ikke en-

gang å se opp da hun gjorde ham oppmerksom på fonemenet.

- Det er sikkert en naturlig forklaring, sier vår innringer som ikke tror på hypotesen om besøk fra verdensrommet.

- Dersom de hadde hatt en så høyt utviklet teknikk at de kunne fly gjennom verdensrommet, tror jeg også de hadde funnet en måte å kontakte oss på, mener Akland-mannen - som altså Go'morn lar være sistemann ut med UFO-melding i denne omgang.

Omtrent slik så den lysende gjenstanden ut, men vi så ikke beina vi har tegnet på, forteller Dag Monrad Eriksen (tv) og Eirik Skrinde.

Raufoss-gutter så uforklarlig UFO

- Jeg har aldri trodd at UFOer eksisterer, men det som Eirik Skrinde og jeg så fredag kveld kan vel kalles en UFO. Vi kan ikke helt skjønne helt hva det var, forteller Dag Monrad Eriksen i Framstadbakken på Raufoss.

LASSE STANG

Fredag kveld så de to en merkelig, kraftig lysende og litt avlang gjenstand lavt på kveldshimmelen. Samtidig hørte de en merkelig høy summelyd.

Det var også andre som observerte lyskula, og den intense pipe- eller summelyden var det også en kvinne i et nærliggende hus som hørte.

- Det var ved sjutida fredag kveld vi så den avlange gjenstanden, forteller de to.

Ildkule

Dag Monrad og Eirik sto og kikket på månen i klarværet da de plutselig fikk se ildkula komme farende sørfra lavt på himmelen.

- Den var ikke langt unna. Plutselig stoppet den, og det virket som om den kom mot oss, men så gled den sakte ned mot skogen like ved boligfeltet. Vi syklet etter etter for å se hvor den ble av. Det lyste mest oransje av gjenstanden, og det så ut som lysere prikker på midten. Gjenstanden skiftet stadig farge og noen ganger så vi også at det var blått og grønlig lys rundt den, forteller de to.

Lyste opp

- Etter at gjenstanden gled ned i skogen var det liksom som om det lyste opp i skogen et øyeblikk, og så ble det mørkt. I hvert fall ble den skinnende UFOen eller hva det var borte for oss, forteller Dag Monrad og Eirik.

Hadde dette vært en «normal» UFO-observasjon, hadde historien sluttet der. Det merkelig er at da Dag Monrad gikk gjennom det lille skoghollet dagen etter, fikk han se fire merkelige avtrykk på bakken. Med om lag to og en halv meters mellomrom, som høymene i et kvadrat, er det fire hull i bakken der vegetasjonen er forsvunnet. Rundt om i den lille lysningen i skogen er det høye grantrær på alle kanter.

Ikke maskiner

Skogeieren har bekreftet at han ikke har vært i skogen med maskiner som kan sette slike spor. Dag Monrad og Eirik ser ikke helt bort i fra at det kan ha vært mennesker der og laget sporene, men hvis ikke? Er det landingsmerker etter en virkelig UFOen?

I løpet av helga har det vært svært mange inne skoghollet for å se på de merkelige avtrykkene i skogbunnen.

Så er spørsmålet, kunne det være et

Eirik Skrinde (tv) og Dag Monrad Eriksen viser fram et av avtrykkene i bakken. Er det landingsmerke etter en UFO?

kulelyn som de to guttene så fredag kveld. Eller er det slik at Raufoss ganske enkelt har hatt besøk av små grønne menn i en flyvende talerker?

En representant for UFO-foreningen i Norge har allerede meldt sin ankomst for å ta jordprøver av markene der de mystiske sporene er funnet.

NORSKE
ARGUS

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

Oppland
ARBEIDERBLAD

GJØVIK

(Se baksiden!)

Opplag 1989: 27 280

3 1 OKT. 1991

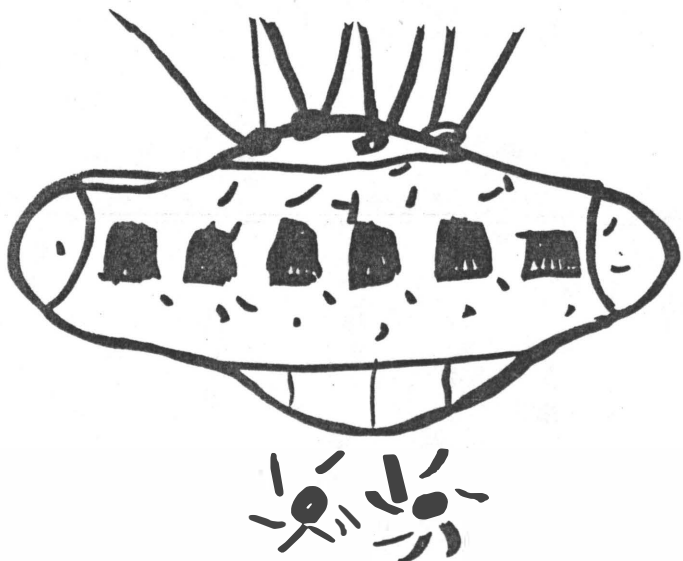
Romkameratene er på plass
og Arne Thomassen viser et UFO-
bilde av en UFO i flukt over Vik i november
1982. Fra venstre Leonard Tønnesen, Alf Thomassen
og Hans Aass. Fargebildet er tatt av Arne Thomassen.

Oppglødde romkamerater

— Blakstad-UFO'en?
Bare blåbær! En bagatell
mot mye av det vi har hørt
om før. Tenk på den
voldsomme perioden i
Grimstad i fjor og i
forfjor!
— Nei, Blakstad-UFO'en
er den beste vi har hatt

siden 1975. Tenk så
mange som så 'an forsvant
inn i Karlsvogna!
— Ikke si inn i
Karlsvogna, Hans. Folk
kan misforstå. Si i retning
Karlsvogna!

Det kommer kraftige lyder fra de
fire fremmedlegemene i rommet.

Blakstad-UFO'en, tegnet av observatør Roald Bredsten, 11 år. (Foto: Arne Thomassen)

Fra UFO- kjennerens annaler

Siden 1972 og til denne dag har Alf Thomassen nedtegnet UFO-observasjoner han har fått melding om eller lest om i avisen. De fleste meldingene opp gjennom årene er blitt avkrefet når han har sjekket dem med tårnet på Kjevik eller militære myndigheter. Men noen av de flyvende objektene på himmelen står fortsatt som store spørsmålstegn. Her er smakebiter:

Januar 1973: Et 10 meter langt objekt sett i lav høyde i Vennesså. Samtidig fulgte det TV-forstyrrelser, og glassgjenstander i hus flyttet uforklarlig på seg. Hunder ble redde og gjemte seg.

Desember 1975: To rare lys observeres fra Tromøy.

September 1976: Lysende kule over Fjære. Den nå så kjente Vik-UFO'en, eller Stobbe-saken.

Januar 1978: Merkelige sår på sauer i Birkenes, settes i forbindelse med UFO.

Mai 1978: Fantastiske lyskuler over Øystad. Mange vitner til fenomenet.

Desember 1978: UFO 15 meter over avisbud i Kristiansand. Et kraftig lys ble rettet mot gutten fra gjenstanden.

November 1982: UFO over Haugåsvannet i Frøland.

Mars 1985: UFO over Arendal (sett fra Hisøy).

November 1990: Merkelig eksplisjon med flammer observert i sjøen utenfor Grimstad. Fenomenet er fortsatt uopklart etter kontakt med redningsskøyta og politiet.

Mest sannsynlig tror Thomassen det er at det samme UFO-

Snart presenterer de seg som Alf Thomassen, Leonard Tønnesen, Arne Thomassen og Hans Aass. I mange år, vi hadde nær sagt lysår, har de vært sjelesørgere for folk som har sett noe merkelig på himmelen.

Men den som roper UFO i telefonen, er ofte ikke bedre enn han som ropte ulv i eventyret. Herrene Thomassen & Thomassen, Aass og Tønnesen kan i 85 prosent av

tilfellene identifisere et Uidentifisert Flyvende Objekt som Venus, Jupiter, Boeing, Mars, Sea King m.fl.

— Vi er en gruppe på 10-12 mennesker av forskjellige livssyn som kommer sammen for å diskutere UFO'er. For ble vi ofte latterliggjort, eller mistenkt for å være en sekt som tilba noe. Men det er ikke noe mystisk ved oss, vi er bare nysgjerrige på alt det rare som omgir oss, forklarer Leonard Tønnesen.

Tønnesen er mannen som i fjor høst var med på å presentere den grå damen, spøkelsen i rådhuset, for Agderpostens lesere. Hun ga seg til kjenne blant annet med en kald trekk.

Nå er Tønnesen takknemlig for den oppdrift den flyvende tallerken eller hva det nå var, har gitt UFO-bevegelsen på Sørlandet. I det siste har telefonen kint flittig hjemme hos veteranen Alf Thomassen, den mystiske romskipsfartens svar på Birger Dannevig.

Hvor fremmed fartøy flyve kan, der er han førstemann med papir og blyant for å skrive ned forklaringene fra vitner. 12 personer har nylig beskrevet sin observasjon av UFO'en over Blakstad for et par uker siden, og minst tre barn har tegnet hva de så.

Alle så den flyvende farkosten, etter de UFO-sakkyndiges beregninger 80-100 meter lang, forsvinne i retning Karlsvogna, og samtlige har tegnet det supertallerkenaktige objektet midt på skafet i Karlsvogna, som består av tre stjerner.

Våre fire UFO-venner i rommet fester lit til forklaringen fra en 17 år gammel gutt som bor ved Mårvann på Blakstadheia. Han hørte kraftige plask fra vannet, og trodde noen dumpet et gammelt kjøleskap

eller annet røslig skrap - helt til han fikk øye på et stort og merkelig objekt i løse luften.

— Det så ut som det var vinduer i gjenstanden, og det kom lys med forskjellig farge ut av disse, har 17-åringen forklart.

Tallerken- eller sigarform, og blinkende lys i flere farver på undersiden, det later til å være et fellestrekk ved mange av UFO-observasjonene både på Sørlandet og resten av Tellus. Likeledes sakte fart til å begynne med, så en kraftig aksellerasjon.

Alle våre fire romkamerater har sett UFO'er med egne øyne, men de festede observasjonene har nok Arne Thomassen gjort. I følge med kone og kamera gjorde han høsten 1983 flere turer til UFO-enes Mekka i Norge, Hessdalen ved Røros, hvor trafikken er relativt tett.

Ett av fartøyene kalles 11-ruta, siden det pleier å dukke opp på den tiden om kvelden. Thomassen forteller:

— Vi så flere rektangulære objekter, cirka fem meter lange, med fire lys på undersiden. Senere dukket 11-ruta opp, den var stor, og blinket med lys. Den kom imot oss i stor fart, og kona kastet seg ned av skrekk.

Vi blinket mot den med lomme-lykt. Da ble lysene på objektet sløkt, det aksellererte til om lag 100 ganger lydens hastighet og forsvant. Det virket som om det ble styrt av en form for intelligens, sier Thomassen.

Mannen arbeider med elektronikk i Televerket, som ikke har noe med telepati å gjøre. Adskillige UFO'er, både fra Hessdalen og andre steder, har han festet til filmrullen.

Hva slags farkost var det så som hjemsøkte Blakstad, og ble sett av bilfarende helt til Grimstad-kanten?

— Det vet vi ikke så lenge vi ikke har sparket bort den. Og merker på bakken har vi ikke funnet, sier Alf Thomassen.

Det har han gjort før, i 1980, på taket av et båtaust i nærheten av Homborsund. Brennemarker var så tydelige i shingel-takpappen at Thomassen med eierens tillatelse skar ut et større parti av taket og tok det med seg. Tekniske analyser av pappen kunne ikke gi noen nærmere forklaring på fenomenet.

Merkene på taket kan muligens ha sammenheng med, ifølge Thomassens nedtegnelser, «en underlig lyskule som ble sett fra Homborsund fyr på denne tiden. Kulen kom østfra og passerte syd for fyret, stanset opp og gikk så østover igjen.

Den stoppet på nytt og forsvant hurtig innover land, ca. 150 meter over havflaten, stor som en fullmåne, kl. 00.30 om natten».

BØ!

Nå suser vi mot høydepunktet i vår nærkontakt av første grad. Verden, Tønnesen, setter en kassett i stereoanlegget. Ut strømmen lyder som synes å være en blanding av et Arne Nordheim-verk og vilter søking på kortbølgen.

Lydene er en rekonstruksjon av støyen fra Blakstad-UFO'en, lagd på elektronisk orgel av et øyen- og ørevitne. En annen observatør har lagt et tilsvarende lydbylle.

Men de mange blipp-blipp og blopp-blopp er bare preludiet til den virkelige høytdsunden, en åpenbaring tidligere ikke vist for pres-

sen. Sommeren 1990 var Leonard Tønnesen på farten med videokamera i en båt utenfor Hove, med tanke på vanlig feriefilming.

Idet han fester det vakre landskapet til stranden, dukker det plutselig opp en rund, sølvglinsende gjenstand i sakte flukt over himmelen. Tønnesen zoomer inn, og her er åpenbart ikke Braatens Safe på farten. Med ett setter gjenstanden opp en voldsom fart, og forsvinner.

Ville våre fire UFO-venner ha blitt overrasket om det akkurat nå landet en flyvende supertallerken i Torsbudalen, hvorpå en grønn mann steg ut og spurte om å få låne en skvett rodspritt til primusen? Sagt på en mindre flåsete måte: Finnes det vesener på andre planeter som selskapssykt flyr over oss i UFO'er?

Spørsmålet utløser en verbal Star Wars. Nestor Hans Aass utelukker først liv på andre planeter, av temperaturremessige grunner, men ombe-stemmer seg og gjør et tankeeksperiment:

— La oss gå fire milliarder år frem i tiden. Sola er blitt så kald at det ikke er levelig her på jorda. Det bygges store romskip som skal ta med mennesker til andre planeter, hvor de kan slå seg ned og føreslekten videre. UFO'ene vi nå ser, kan være slike skip med vesener på flyt-tefot fra andre planeter.

Leonard Tønnesen oppsummerer:

— Det ser ut til at jorda blir overvåket av en slags intelligens, men den har nok fått ordre om ikke å gripe inn i noe som helst.

Av Ludvig Lorentzen og Karl Otto Tønnesen(foto)

— Her er UFO'en. Leonard Tønnesen kjører mystisk videooptak fra Hove.

Med blikket vekk

Nysgjerrighet, interesse for naturvitenskap og nattehimmels skjønnhet. Slik forsøker Egil Enåsen på Sortland å sette ord på hvorfor han nattetid har blikket rettet mot stjernehimmelen. Gjennom sitt selvbygde teleskop studerer han gallakser, dobbeltstjerner og støvtåker.

Han er en av 10-12 aktive amatørastronomer i Vesterålen Astronomiforening.

– Universet er fascinerende på grunn av sin størrelse og med sine ufattelige avstander. Det er aldri

de «samme» objektene man ser fra kveld til kveld. Det skjer hele tiden en forandring. Det er også rene estetiske opplevelser i det å kikke på stjernehimmelen. I første omgang nøyer de fleste seg bare med å se, men etterhvert får man kanskje lyst til å gå i gang med reelle observasjoner og gjøre egne forsøk.

– Hva trenger en interessert amatør for å observere stjernehimmelen?

– I begynnelsen trenger man ingen stjernekikkert. En vanlig prismekikkert holder lenge, 7x50 er ideelt. I tillegg bør man ha et kart over himmellegemene. Man kan observere mye med en vanlig kikkert og først når man har gjort seg kjent med himmelobjektene bør man gå videre. Da kan man kjøpe et teleskop eller bygge det selv.

– Du har bygget teleskopet selv. Det er vel en krevende oppgave?

– Det krever tålmodighet og nøyaktighet. Har man også litt handlag så går det bra. Det finnes

gode håndbøker på området dersom man behersker engelsk. Jeg startet med å kjøpe to glassstykker som jeg har slipt til spill. Poleringen av disse tok tid og toleransegrensen er en milliontedels millimeter. Teleskopprøret og stativet var enklere. Jeg holdt på to-tre år med byggingen, men det var for di jeg gjorde mye annet innimellom.

Egil Enåsen har nå fått tillatelse fra teknisk etat til å bygge en liten plattform i hagen. Plattformen trengs for å komme opp fra bakken og minske bevegelsesuro under observasjonene. Å observere stjerner i et boligfelt er ikke gunstig på grunn av at det er for mye belysning også i nattemørket, dessuten er det for nært Sortland sentrum og lysskjæret derfra. Disse ulempene vil man unngå ved det observatoriet som Vesterålen Astronomiforening planlegger å bygge på et egnet sted.

– Er det en dyr hobby?

– Det avhenger av hva man gjør det til, og hvilke

„Man kan observere mye med en vanlig kikkert og først når man har gjort seg kjent med himmelobjektene bør man gå videre. Da kan man kjøpe et teleskop eller bygge det selv”

TILLATELSE: Egil Enåsen har nå fått tillatelse fra teknisk etat til å bygge en liten plattform i hagen.

KRISTEN: – Både mitt kristne livssyn og sunn fornuft gjør også at jeg avviser astrologi.

**NORSKE
ARGUS**

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Lofotposten

SVOLVÆR
Politisk tendens: Uavhengig

2 NOV. 1991

NYSGJERRIGHET: – Nysgjerrighet, interesse for naturvitenskap og nattehimmels skjønnhet. Slik

It mot himmelen

rav man stiller til kvalitet. Mange av de nødvendige hjelpemidler kan man bygge selv. Det kan bli en dyr hobby dersom man ikke har en forening hvor man kan kjøpe en del utstyr i fellesskap. I år forening har vi blant annet en stjernekikkert til utlån. Dette er et fint tilbud ikke minst til nye medlemmer.

– Hvordan er Vesterålen som utgangspunkt for studier av nattehimmelen?
– Det er en ulempe at observasjonssesongen er så kort, særlig når dette er kombinert med dårlig vær. Fra begynnelsen av mars til midten av september er det lite å se fordi nattehimmelen er for lys. I gjennomsnitt er det ikke stort mer enn 2-3 skvelder i måneden hvor forholdene ligger til rette for å observere. Det er på grunn av dårlige værforhold eller lufturo med flere luftlag av ulik tetthet som gir lysbryting. Mange bruker den lyse årstiden til å lese om astronomi, det gjør jeg selv også og jeg har dessuten syslet litt med et prosjekt for å

observere meteorer ved hjelp av en vanlig FM-radio.

– Er det noe spesielt som karakteriserer nattehimmelen her?

– Det spesielle er at vi er så langt mot nord at stjernene rundt polarstjernen er over horisonten hele året. Vi bor dessuten midt i «nordlysovalen» og det betyr at vi her har nordlys oftere enn andre steder. Ulempen er at det er umulig å studere ting bak nordlyset når denne aktiviteten er sterk. For de som er spesielt interessert i nordlys er Vesterålen ideell.

■ ■ UFO

– Hvordan stiller du deg til de mange myter og teorier om universet, om UFO og hvordan ser du på astrologi?

– Jeg er tvilende til mange av de teoriene som er fremmet, og jeg mener at det er neotopp det de er: teorier, ikke sannheter. Jeg tenker da for eksem-

pel på «the Big Bang». Tar man dette med UFO bokstavelig, så betyr jo det uidentifiserte flyvende objekter. Og det tror jeg det er. Jeg benekter ikke at det kan finnes intelligente vesener i andre deler av verdensrommet, men UFO-dyrkingen har fått religiøse overtoner og det aksepterer jeg ikke. Som personlig kristen betrakter jeg på universet som et skaperverk som vi kan få lov å se på, men ikke dyrke. Både mitt kristne livssyn og sunn fornuft gjør også at jeg avviser astrologi. Mange av de «mysteriene» vi opplever i dag, vil vi kanskje en gang få forklaring på.

**Hugo Johansen og
Frank Ludvigsen (foto)**

Egil Enåsen i Sortland ord på sin interesse for astronomi

„Det spesielle er at vi er så langt mot nord at stjernene rundt polarstjernen er over horisonten hele året. Vi bor dessuten midt i «nordlysovalen» og det betyr at vi her har nordlys oftere enn andre steder”

SELVBYGD: Egil Enåsen har selv bygget sitt teleskop. Med det kan han betrakte dobbeltstjerner, støvtåker og andre galakser.

P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

Oppland
ARBEIDERBLAD

GJØVIK

(Se baksiden!)

Opplag 1989: 27 280

14 NOV. 1991

UFO over Gjøviks
søndre bydeler, eller noe annet
rart? 12-åringene Trygve Stavik,
Vidar Grønland, Stian Soldsberg,
Anders Kristiansen og åtte år gamle
Roger Soldsberg melder i hvert
fall at de kunne observere to lys-
kaster på himmelen klokken 19
og en drøy halvtime ut over kvel-
den. Plutselig slukket lyskasterne
og gjenstanden ble til en lysende
trekant som beveget seg over him-
melen uten en lyd. Små lys kom ut
fra denne. Trekanten forsvant
over mot Hedemarken. Observa-
sjonen skjedde fra Vindingsta-
dbakken.

Utklipp fra:

Varden
14 NOV. 1991

SKIEN

Pol. tendens: Konservativ

Opplag 1990: 29 567

Tordenvær ble telefonstorm

Blå lysglimt over Telemarks-himmelen førte til telefonstorm til politiet i Skien og Porsgrunn, samt til Varden igar kveld. Noen mente å se fenomenet "rett over Geiteryggen" - mens andre mente lysglimtene hadde sitt utspring "over Herre og Vold".

Men meteorologisk institutt kunne berolige: De merkelige lydlose lysblaffene var fra et tordenvær som gikk over Skagerakskysten, fra Østfold og vestover.

Avstanden var så stor at folk ikke kunne høre tordenskrallene. Lydene hadde slått ned enkelte steder langs kysten, ifølge meteorologisk institutt.

Utklipp fra:

fremtiden

Boks 1014 - 3001 Drammen

Pol. tendens: Arbeiderpartiet

(Se baksiden!)

Opplag 1989: 20 461

14 NOV. 1991

Blått lys over Konnerud- kollen

DRAMMEN: Politiet og Fremtiden fikk flere henvendelser sent onsdag kveld fra folk som hadde observert et blått, blinkende lys over Konnerudkollen. Det var nok ikke UFO denne gangen heller. En overledning i en kuppel til en høyspentmast førte til blinkingen. Kuppelen hadde trolig smeltet.

Utklipp fra:

Sandefjords Blad

Pol. tendens: Høyre

Opplag 1989: 15 462

14 NOV. 1991

Merkelig lys var lyn i det fjerne

Flere lesere ringte Sandefjords Blad onsdag kveld for å melde om «et merkelig lys», eller retttere sagt lysglimt, i horisonten. En bilist på Raveien hadde blant annet observert lysglimtene under en tur fra Tønsberg, og han fikk ikke fenomenet til å stemme hverken med nordlys eller kornmo. En dame i Sjøstrandblokkene ringte også for å få en forklaring.

Tårnet på Torp var helt klar: Det var rett og slett lyn- og tordenvær.

Brannvakten meldte om mange lynnedslag og falske alarmer, men inntil midnatt hadde man ikke fått melding om branntilfelle.

P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Drammens Tidende
Buskeruds Blad

Politisk tendens: Kons.

(Se baksiden!)

Opplag 1990: 43 102

14 NOV. 1991

Mystisk lys var lyn på Sørlandset

DRAMMEN: DT-BBs redaksjon ble nærmest nedringt sent onsdag kveld av folk som hadde sett et sterkt lys over åsene i Skoger og Konnerud. Også politiet fikk melding om dette. Forklaringen er kraftig tordenvær lenger sør.

- Jeg har aldri opplevd noe lignende. Det kraftige blå-grønne lyset opplystestore områder innover mot Skoger. Jeg ble helt per-

pleks, det så ut som om lyset kom fra bakken, sier John Olsen fra Tangen. Han var en av mange som ringte DT-BB onsdag kveld.

- Jeg har sett lyset en rekke ganger. Det sprer seg på himmelen i flere kilometers lengde over Konnerudkollen, sier Kare Nordgård. - Lyset har en voldsom styrke og det blinker og vibrerer.

Lignende henvendelser kom fra flere steder i Nedre Eiker og Drammen. Også politiet fikk melding og sendte ut en patrulje for å undersøke saken. Deres teori var at lyset skyldtes overledning i en høyspentledning. Dermed ble også Drammen energi-

verk koblet inn. Også de mente dette kunne være en sannsynlig forklaring.

DT-BB kontaktet tårnet på Fornebu som ikke kjente til det mystiske lyset. Det gjorde derimot Meteorologisk Institutt. Vaktbarnet der forklarte at kraftig tordenvær med lyn i Telemark og langs Sørlandskysten er årsaken til det blinkende lyset som var sett over Drammensdistriktet. - Det er lyn man ser, men uten å høre torden fordi det er for langt borte. Dette er et helt alminnelig fenomen, sier man nokternt ved Meteorologisk Institutt. Og dermed var det altså ikke UFO denne gangen heller.

HJEMMET Nr. 45
5 Nov. 91.

Jens fra Åsgårdstrand
oppdaget 11 mystiske
ringer på jorden:

Har UFO-er vært på besøk i åkeren?

Bonden som tresket kornet trodde ikke sine egne øyne. Den seks meter brede ringen som dukket opp rett foran skutreskeren, hadde ingen som helst forklaring. Og mye større ble forundringen da det dukket opp ringer overalt i åkeren.

Var det en hel skvadron med UFO-er som hadde landet, eller hadde mysteriet en annen forklaring?

► UFO-Norges representant, Odd Gunnar Røed, måler de sirkelrunde avtrykkene.

▼ –Jeg er ikke i tvil. Avtrykkene skyldes noe som kommer fra luften, som roterer og som ikke er virvelvind! sier Jens.

Hjemmet-reportasje
Arild Mikkelsen

Hadde UFO-er landet like ved Åsgårdstrand? Dette sto å lese i Tønsbergs Blad i høst. Pensjonert snekker Jens Aasand sto avbildet på kne midt inne i en seks meter bred «UFO-ring». Han kunne fortelle at han hadde funnet i alt 11 slike ringer på dette jorden, som nettopp var blitt tresket. Kornaksene var blitt slått paddeflate mot jorden og lå i tre-fire centimeters søkk – akkurat som om noe stort og tungt hadde satt seg ned på bakken.

Jens Aasand var ikke i tvil. Dette var ikke virvelvinders verk. Da ville alt inne i sirkelen vært slått flatt – her var det bare snakk om et 30–40 centimeter bredt belte! Nei, hans teori var at det var et eller annet som var kommet fra luften, som hadde rotert og som ikke var vind!

–Da står jeg igjen med UFO, hvis det da finnes noe slikt, sa han. –Vi vetslett ikke alt om universet. Det kan være mye der oppe som vi ikke fatter eller forstår...

4 Pensjonert snekker Jens Aasand inne i en av de største ringene som ble oppdaget under tresking i slutten av august.

Verdenssensasjon ved Hortensveien?

Mulig UFO-landing ved Åsgårdstrand? Jo, dette var såpass interessant at jeg rykket ut med kamera og store forhåpninger. Kanskje lå det en verdenssensasjon og ventet på meg like ved Hortensveien?

Det var ikke så vanskelig å spore opp Jens Aasand, han var på et blunk blitt lokalkjendis på grunn av et fempaltet bilde i lokalavisen. Alle visste hvor han bodde. Men fuglen var fløyet.

–Har han gått i dekning for mulig prisseinvasjon? spurte jeg hans kone.

–Nei da, han er bare ute og luftet bilen. Han kommer snart igjen. Men hvis du skal ha bilder av ringene, må du forste deg. For der nede på jorden ser jeg forpakteren. Han holder på å harve bort hele herligheten!

Jeg skal si det var en som fikk fart på seg. Jeg og kamerabagen formelig jog over jordene og fikk stoppet forpakter Kristen Holt og harven hans.

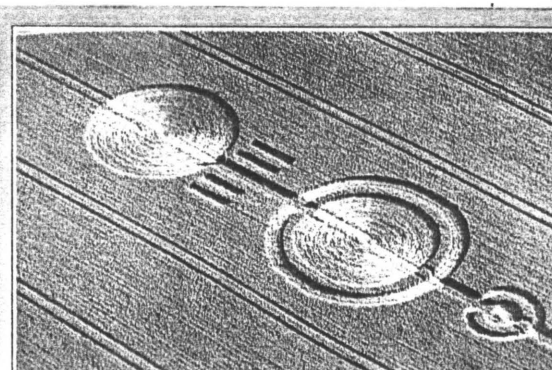
–Prøver du å utslette bevis? spurte jeg.

–Nei da, smilte Holt. –Jeg skal bare så litt ekstra med gress på en del av jorden. Jeg prøver å unngå ringene. De er jo artige naturfenomener, de må få bli liggende. UFO-avtrykk tror jeg imidlertid ikke det er snakk om, men et slags fenomen er det jo. Hva det er, tør jeg ikke tippe på engang. Men snakk med ham som eier jorden, Ben Hotvedt, det var han som tresket åkeren og først oppdaget ringene. Han bor like over Hortensveien der oppe.

Den første ringen oppdages...

Og Ben Hotvedt kunne bekrefte at det var han som hadde tresket og plutselig sett en seks meter bred ring midt ute i kornhavet. Dette var ingen vanlig legde (at kornet legger seg flatt). Det var nemlig umulig å fa skjærekniiven under. Men hva i all verden var det da?

Enda større ble forundringen da det dukket opp ringer overalt i kornåkeren. Og da han kom hjem den ettermiddagen, sa han til sin kone Solvi: «Det er noe forunderlig rart der nede på det jorden...»

Slik spredte historien seg som ild i tørr åker. Ben fortalte den til Jens Aasand, som igjen fortalte den til Tønsbergs Blad. Og dermed sperret halve Vestfold øynene opp dagen etter. Var avtrykkene virkelig bevis for besøkende fra rommet?

Endelig kom Jens Aasand hjem fra sin luftetur med privatbilen. Han ble villig med meg ned på jorden og fastholdt sin teori om gjensander fra det ytre rom.

–Jeg har sett mye rart i mitt liv, sa han, –men dette overgår alt.

–Hva med et raskt roterende kulelynn? foreslo jeg.

–Nei, de oppfører seg ikke sånn, sa Jens.

▲ Skuelystne valfarter i løpet av de første dagene til de mystiske kornringene ved Hortensveien.

UFO-Norge ankommer åstedet

Jens Aasand og jeg gikk fra sirkel til sirkel og skrittet opp og undret oss. Da vi hadde gjort det en times tid, kom det en privatbil humpende på kjerreveien som gikk ned fra Hortensveien. Det var UFO-Norge, avdeling Østlandet, som også hadde lest avisen og som nå kom med store stiger, geigerteller og et 100 meter langt målebånd. Det var Odd Gunnar Røed som ledet an. Han kunne fortelle at det var første gang slike kornsirkler var blitt oppdaget i Norge. I England derimot er de ganske vanlige. Der er det så populært med slike sirkler at enkelte bønder kjører spett ned i jorden og slår kornet i ring ut fra dette. Dermed oppstår en perfekt sirkel, og bonden tar «ringgangspenger» av folk som vil se!

–Det ble registrert 900 slike

▲ De engelske kornsirklene er mye mer forseggjorte enn dem ved Hortensveien, men så er da også trolig halvparten av dem laget av menneskehender, slik vi så to engelskmenn demonstrere nylig.

sirkler i England i fjor, fortalte Røed. –Jeg skulle anta at halvparten av dem er bløff. Ikke desto mindre er slike sirkler blitt dokumentert 500 år tilbake i engelsk historie. Ja, det er til og med dem som mener at det sirkelrunde steinmonumentet Stonehenge er et symbolsk uttrykk for en gigantisk kornsirkel. Fra England har disse kornsirklene spredt seg til 35 land, fortsatte Røed. –Det var bare et tidsspørsmål når de måtte komme hit.

–Du tror naturligvis at dette dreier seg om UFO-er?

–Nei, vi i UFO-Norge er faktisk ganske nektene. Det er opplagt et fenomen, men vi tar ikke stilling til om det er av jordisk eller himmelsk karakter. Vår oppgave er å finne frem til en mest mulig sannsynlig forklaring.

Gåten løst?

Så gikk Røed og hans assistent i gang med alle slags målinger. De holdt på til sene kvelden og store deler av neste dag. Sent på kvelden den 7. september ringte Røed meg midt i lørdagsunderholdningen på fjernsyn.

–Jeg vil bare si fra at gåten er løst. Det var ingen UFO. Det var en ULF. Et uidentifisert løpende fenomen. To paringsyke rådyr som har løpt etter hverandre i ring. De gjør visstnok det når lysten blir ekstra stor. Det ble nemlig funnet rådyrspor i alle ringene.

–Er du fullstendig overbevist nå, da?

–Det blir jeg vel aldri når det gjelder disse tingene. Det rare er at alle kornaksene er presset flate mot underlaget. Alle er like hele. To rådyr med hvasse hovers som løper i sirkel i bortimot en evighet, ville ha virket som en treskemaskin. Intet aks ville vært helt!

–Hva tyder så dette på?

–At rådyr meget vel kan ha valfartet til dette jorden, men at det var noe helt annet som satte fra seg selve sporene... ♦

UFO-studenter på Grøtvedt

Syvendeklassinger ved Grøtvedt skole i Askim har studert UFO'er. I forbindelse med prosjektarbeid om universet var det mange delemner å velge mellom. —Men vi syntes det var mest spennende å studere

UFO'er, sier Kristina Saso, Anine Medhus, Robin Skjolden og Arthur Wisniewski. De har laget følgende rapport som også Øvres lesere herved får ta del i:

Det var en søndag ettermiddag. Det var halvmørkt ute og en halvtynn tåke svevde i luften. Robin prøvde det nye kameraet mens vi satt og snakket. Et kraftig sus som av en kraftig vindkule, fanget oppmerksomheten vår. Alt stilnet. Robin rettet kameraet opp mot himmelen. Hva var det?

Var det en stor skygge der oppe i lufta over oss? Eller var det bare lyset som spilte oss et puss?

Men hadde vi nå hørt et kraftig sus? Et vindkast? En fuglelokk?

Men dette var hva kameraet fanget:

Deltema

Det vi arbeider med er et deltema i et større prosjekt som 7. klasse på Grøtvedt skole holder på med. Det er planlagt at nesten hele året skal brukes til prosjektarbeid. Akkurat nå arbeider vi med "jordas soner", som også har deltemaet "universet".

Om UFO

Det er sett UFO'er mange steder i Norge, og til forskjellige tider. De mest berømte er nok Hessesdalen-UFO'ene.

Forskere har funnet ut dette:

—DET ble sett under alle værforhold, til alle døgnetts tider, og til alle årstider.

—DET så ut som flammende bål, lysende kuler, sigarer, egg og triangler.

—DET ble sett over fjellene, og nede i dalbunnen over hustakene.

—DET sto stille i flere minutter, eller forsvant i utrolig hastighet.

UFO'er oppstår syvendeklassinger på Grøtvedt. Fra venstre Robin Skjolden, Kristina Saso, Arthur Wisniewski og Anine Medhus, som har laget oppgave om Uidentifiserte Fremmede Objekter.

FOTO: VIDAR TANGERUD

—DET sloknet når rutenfly passerte over.

—DET ble registrert på radar.

—DET ble avfotografert flere ganger.

—DET ble sett av mange hun-

dre personer i perioden 1981-87.

DET har fått navnet "Hessesdalen-UFO'et".

Vi vil også nevne at det dessverre er mange som lager falske

bilder av UFO'er. Her er noen måter:

1. Tegne med fettstift på et vindu/glassplate og så ta bildet.

2. Ta bilde av speilbildet til taklamper gjennom vinduet osv.

NORSKE
ARGUS

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

Øvre
ØVRE SMAALENENE A.S.

- 3 DES. 1991

1801 Askim

Uavhengig

(Se baksiden!)

NY VERDENSKRIG I VENTE

Dyster spådom fra Lebesbymannen

Morten Alexander Joramo er Søndag/Søndags nye ekspert på okkulte temaer. I de følgende numrene vil Joramo ta oss med på en reise inn i den fjerde dimensjon. Hvis du har spørsmål til Joramo, kan du sende dem til Søndag/Søndag, Holmenstandveien 92, 3036 DRAMMEN. Husk å merke konvolutten «Den fjerde dimensjon».

Anton Johansson, eller Lebesbymannen som han også ble kalt, hadde i 1907 sterke syner om viktige dramatiske begivenheter som skulle finne sted i vårt århundre. De fleste har nå skjedd, men de kanskje viktigste står ennå foran oss. Hvis de kommer til å skje...

Som nevnt i forrige Søndag/Søndag hvor jeg også beskrev Lebesbymannen som person, så Anton Johansson tre verdenskriger herje i dette århundre.

Om 1. verdenskrig så Johansson at det kom til å bryte ut en stor krig mellom Tyskland og Østerrike på den ene siden og Russland, Frankrike, Belgia, England og senere Italia på den andre. Tyskland vil tape krigen og må avstå landområder (som han også navnga). Det samme gjaldt Østerrike.

Johanssons syner viste seg å stemme nøyaktig. Han så bildene rulle forbi som på en film, og det var ikke alltid like lett på skille 1. og 2. verdenskrig fra hverandre. Men han så likevel en del forskjeller.

I 1. verdenskrig var det i hovedsak krigføring på landjorden. Han så enorme fronter og skyttergraver fylt med mennesker og våpen, han hørte kanonene drønne og så ildskjærene på himmelen.

I 2. verdenskrig derimot, kom det et helt nytt element inn i bildet. Anton kjente i 1907 ikke til flyet, men i 2. verdenskrig så han bombangrep på Europas byer med store luftflåter. «Engelsmennene skal be til Gud om at London ikke blir utslettet,» sa han. Han så også at besetelsen av Norge ikke ville gå fredelig for seg, men at det ville bli kamp.

Av andre begivenheter, så han Spanskesyken og den tyske inflasjonen i mellomkrigstiden.

Han så den russiske revolusjon, og sa om den at den ville kreve enormt mange flere døds ofre. Han så borgerkrigen i Spania, og om USA så han at landet ville oppleve fem store kriger, og til slutt bli splittet i fire-fem store deler.

Hvis ikke jeg har glemt en krig i farten, har USA foreløpig vært med i fire kriger siden 1907. Det er da: 2. verdenskrig, Koreakrigen, Vietnamkrigen og Gulfkrigen.

Det er altså bare den siste (3. verdenskrig?) som gjenstår.

Av begivenhetene etter 2. verdenskrig ser han Tysklands deling, jødernes tilbakevandring fra Palestina og Indias frigjøring fra engelskmennene. Han nevner også store politiske omveltninger i Kina og voldsomme jordskjelv i Sør-Europa som vil gjøre mange mennesker hjemløse.

Ifølge Johansson vil det rett før 3. verdenskrig være mye snakk om fred - og det ville skje en del falske freds-

NY VERDENSKRIG: Anton Johansson, eller Lebesbymannen som han også ble kalt, hadde i 1907 sterke syner om viktige dramatiske begivenheter som skulle finne sted i vårt århundre. Han «så» skyttergraver-krigen i 1. verdenskrig, 2. verdenskrig med bl. a. bombingen av Europas byer og Enola Gays (bildet) bombing av Hiroshima. Lebesbymannen så også en 3. verdenskrig.

manøvre. Derfor ville ingen være forberedt på at det plutselig en dag kom russiske tropper veltende inn gjennom Tyskland, mot Rhinen og Frankrike hvor det vil finne sted heftige kamper.

Han så at de amerikanske våpenlagrene ville falle i russernes hender. Og han sa at «Jeg både hørte og så at det til den tid finnes fryktelige våpen som ikke finnes idag.»

Russerne får herredømme i Frank-

rike ved hjelp av landets egne kommunister, som rett før har satt hele Paris i brann under en borgerkrig.

Fra Frankrike førtes det så krig mot Spania, en krig som ble forferdelig for hele verden fordi nye og fryktelige våpen ville bli brukt. Han så også disse våpnene bli brukt på byer i USA og på England og Skottland. Med Skottland gikk det så ille at landet sank i havet. Det ble også skapt en flodbølge som skyller over hele Europas vestkyst, den norske inkludert. Havneanlegg og skipsverft ble totalt ødelagt, og store og små skip

ble enten skyllet langt inn på land eller senket. Han så også orkaner som herjet inne i landene (naturlig følge av en atomkrig).

Når det gjaldt Sverige og Norge så han hvordan de to landene ble overfalt av russerne med støtte av det franske luftvåpen.

Han så Russland på det tidspunkt som et sterkt redusert land, uten Ukraina, uten De baltiske stater og uten Polen. Russland er altså på det tidspunkt ferdig som stormakt.

Johansson så med bedrøvelse på at sosialistene i Norge og Sverige hadde fått bygget ned forsvar i en slik grad at de to landene måtte kapitulere overfor russerne. For det hadde bare vært snakk om å holde ut i to uker til, så ville forløpet bli ganske annerledes!

Det var en sensenmerdag at russerne overfalt Sverige og Norge. Inn i Norge kom de blant annet nordfra (Kola), og de endte med å ta landet helt ned til Lyngnefjord. Det franske

flyvåpenet bombet samtidig alle kystbyene fra Oslo til Trondheim sønder og sammen. Særlig Kristiansand ble hardt rammet, byen ble omgjort til ruiner.

Dette er altså det lite oppløftende scenarioet som vi kan vente oss. Om vi ikke på en eller annen måte greier å dreie begivenhetenes iboende retning. Og det begynner å haste, for hvis dette virkelig skal finne sted peker planetenes posisjoner på at disse begivenhetene bare ligger et par år hvis ikke mindre fram i tid.

I 1984, da Inge Støltensbergs bok «Vor verdens fremtid», som dette materialet er hentet fra, kom ut, var det ingenting i det politiske bildet som tydet på at De baltiske stater, Ukraina og Polen skulle kunne løsrives fra Sovjetunionen i overskuelig framtid. Heller ikke at Berlin-muren skulle rives, noe som også var en av de tingene som skulle skje før 3. verdenskrig. Nå har alle disse tingene skjedd. Det er på tide å våkne!

I DEN FJERDE DIMENSJON

MORTEN ALEXANDER JORAMO

STORE OPPSLAG:
UFO-observasjonene i
Hessdalen for 10 år siden vakte
enorm interesse i media. VG
var blant avisene som fulgte
saken.

UFO-

GÅTEN SOM ALDRI BLIR LØST?

*I desember
1981 begynte
UFO-rapporter
å strømme inn
fra Hessdalen.
En hel verdens
øyne var rettet
mot denne lille
bygda i
Sør-Trøndelag.
Ti år etter er
fortsatt
mysteriet en
gåte, men nye
UFO-rapporter
strømmer inn
fra hele landet.*

Ole
Einbu

SKJEBERG (VG) Erling Strand har sett mange UFO'er, men aldri en eneste flygende tallerken eller små grønne menn. Som aktiv i foreningen UFO-Norge er han opptatt av å finne ut hva som skjuler seg bak de mange observasjonene.

Tidlig på 80-tallet ble det sett hundrevis av UFO'er i Hessdalen i Sør-Trøndelag. Også i år har UFO-rapportene strømmet inn fra hele landet. Og i oktober ble det funnet spor på bakken etter en «landing» ved Gjøvik. Hva er det folk ser?

Hvert år rapporteres om lag 30-40 UFO-observasjoner, og denne gangen er de rapportert fra blant annet Bergen, Hønefoss, Østfold, Trøndelag, Nord-Norge og Gjøvik. Foreningen UFO-NORGE arbeider nå med å analysere disse observasjonene. En av dem er sivilingeniør Erling Strand fra Skjeberg, til daglig lektor ved Østfold Ingeniørhøgskole i Sarpsborg.

— Er det flygende tallerkener folk ser?

— Å snakke om flygende tallerkener og små grønne menn er bare med på å sperre for seriøs forskning på et fagområde som er spennende nok i seg selv. UFO er en innrapportert iakttagelse av en gjenstand eller lys på himmelen eller på bakken som ikke har noen logisk forklaring, selv etter nye analysering av personer som er i teknisk stand til å gjøre det, sier Erling Strand.

Lysende sigar

28. desember 1981 satt Rut Marry Moe og Martin Aspås hjemme på gården i Hessdalen og koste seg med kveldskaffen. Plutselig så de det. Over åsen i vest svevde en om lag 20 meter lang sigarformet, lysende gjenstand over fjellet. Litt etter kom et rufely over gården. Gjenstanden trakk seg ned mot bakken og lysene sloknet. Straks flyet ble borte, ble lysene tent og den forsvant nordover. Hva hadde de sett? Var det en UFO?

Lenge valgte de å holde den merkelige observasjonen for seg selv, i frykt for å bli stemplet som tullinger. Men det skulle vise seg at mange i Hessdalen hadde sett det samme lysfenomenet.

Og dette var bare opptakten til hundrevis av lignende observasjoner i Hessdalen fram til 1985, da UFO-aktiviteten avtok.

Håpet på en løsning

Aldri noen gang tidligere eller senere er det blitt registrert så stor UFO-aktivitet noe sted i verden. Og internasjonale forskere og fjernsynsselskap samlet seg i Hessdalen i håp om at gåten endelig skulle bli løst.

Vinteren 1984 dro Erling Strand sammen med 40 andre til Hessdalen for å gjennomføre et av de første seriøse forskningsprosjektene på UFO-fenomenet. Måleinstrumenter som blant annet seismograf, radar og laser ble utlånt til «Prosjekt Hessdalen» fra blant annet Forsvaret og universitetene i Oslo og Bergen.

Siden er prosjektet blitt vidt kjent og vist stor interesse i både Kina, Japan, USA og store deler av verden for øvrig.

30 000 km/timen

— I løpet av fem uker registrerte vi 188 observasjoner som opptrådte som lysfenomener. Flere av disse kunne følges på radar. De nærmeste lysfenomenene var under 500 meter unna. Ved ett tilfelle opplevde en av observatørene et rødt laserlignende lys rundt bena. Seismografen ga ikke utslag, noe som betyr at det ikke var bevegelser i jordskorpen som var bakgrunn for lysfenomenene.

I hvert fall er dette den mest fornuftige teorien som ble fremsatt av vitenskapsfolk. Observasjonene ble gjort under alle værforhold. En gang registrerte vi med ett av instrumentene noe som kunne tyde

på en fast masse i et av lysfenomenene, sier Strand, og legger til at de også målte hastigheten til en av observasjonene. Den beveget seg i 30 000 kilometer i timen.

Hver og en av de 188 observasjonene i «Prosjekt Hessdalen» ble gradert ut fra den mulighet at de hadde naturlige forklaringer. Og de fleste fikk en slik forklaring. Likevel satt forskergruppen igjen med hele 53 observasjoner som kan betraktes som ukjente lysfenomener.

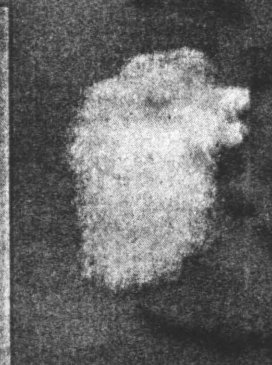
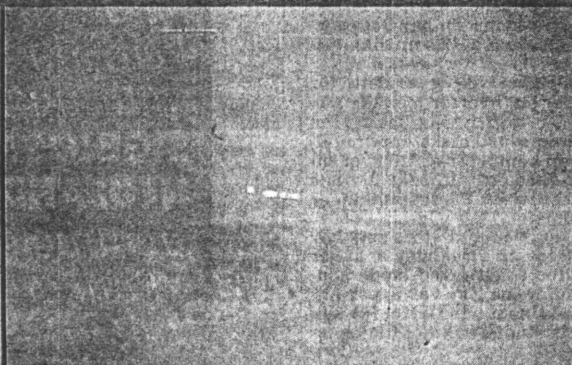
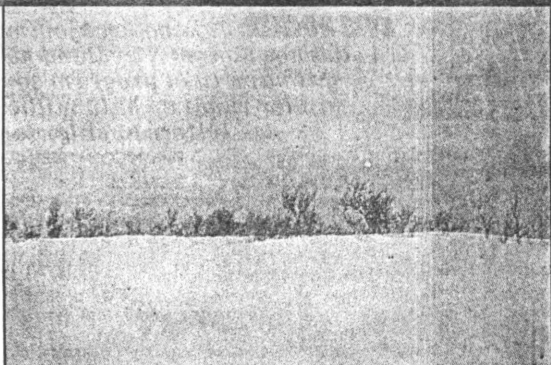
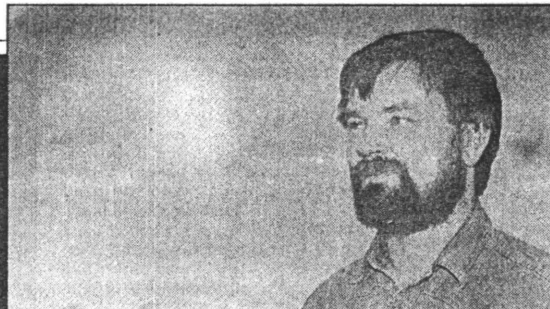
Redd for egen ære

Hva var det de så?

— Vår konklusjon går ikke utover at dette dreier seg om ukjente fenomener som ikke har noen naturlig forklaring. Vi står overfor noe som det er forsket utrolig lite på.

Og årsaken til det mener Erling Strand er at så få forskere tar fagområdet seriøst, nettopp fordi de frykter for egen ære.

— Da vi under «Prosjekt Hessdalen» ba Forsvaret om hjelp, lo de først av oss. Men ikke etter at vi ga vår definisjon på UFO. Da vi kalte det Hessdalen-fenomenet, åpnet en rekke dører seg for oss. Vi håper å kunne fjerne alle sperrene rundt dette for å få i gang en seriøs forskning. Vitenskapsmenn er engstelig for egen ære, for dette med UFO «går jo ikke an». Hadde du for om lag 120 år siden fortalt at det snart ville være mulig å sitte i din egen stue og snakke med en person i Kina, ville du trolig blitt stemplet som idiot. Men så kom telefonen. Hadde Thor Heyerdahl hørt på alle

advarslene fra skeptikerne, ville han neppe ha gjennomført Kon-Tiki- eller Ra-ekspedisjonene.

UFO-forskning har lidd mye av menneskets begrensninger, fordi «det går jo ikke an».

Handler ikke om å tro

– Men du tror på UFO?
– Du kan ikke stille et slikt spørsmål. Dette handler ikke om tro og tvil, men om analyse, sier Erling Strand.

I dag arbeider UFO-Norge med å analysere flere observasjoner, blant annet det som kalles nærkontakt av andre grad, et fenomen som har satt spor etter seg på jorda. Et av sporene ble satt i snøen i Setesdalsheleene sist påske. Analysen av dette sporet viste at det er nesten ingen bakterier igjen der sporet

var, og det kan virke som om de er blitt drept.

– I sommer var vi på stedet og studerte gresset der sporet hadde vært. Dette hadde tydelig tatt skade, og det virker som det har vært en sterk stråling. En av prøvene tok vi bare to meter fra sporet, og der var alt normalt. Strålingen må ha vært svært konsentrert.

UFO på Gjøvik

Bakterieanalysen fra et lignende spor som ble satt ved Gjøvik nå i oktober, viser det samme. Sannsynligvis er det samme type stråling. Selv om det er allment akseptert at det fins intelligent liv utenfor jorden, har vi likevel ikke gode nok beviser på at vi har hatt besøk fra

fremmede planeter. Og vi som forsker seriøst på dette, krever bevis. Vi går aldri videre på antagelser, sier Erling Strand.

UFO-foreningen

UFO-Norge består av en komité på fem medlemmer som tar imot og analyserer UFO-rapporter. Foreningen utgir tidsskriftet UFO, som kommer tre ganger i året og som teller om lag 700 abonnenter. Abonnement gir medlemskap i foreningen.

Rapportsentral/Informasjons- og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24,
3133 Duken
Tlf. (033) 86 500

ER DETTE UFO? Forskjellige lysfenomener fotografert i Hessdalen første halvdel av 1980-tallet. «Prosjekt Hessdalen» konkluderer med at flere av lysfenomenene ikke har noen naturlig forklaring.

Hva er det da? Erling Strand fra Skjeberg (innfelt) er aktiv i foreningen UFO-Norge. Foreningen arbeider blant annet med å analysere de mange UFO-rapportene som kommer inn hvert år.

Foto: LEIF HAVIK/ARNE P. THOMASSEN

En utrolig uke i de øde Setesdalsheiene:

Fire ganger landet en UFO like ved hytta!

De to adjunktene Signe Mjåland og Kirsten Abusland fra Kristiansand dro på noe de trodde skulle bli en fredelig påskeferie inne ved det øde Øydeskyvatnet i Setesdalsheiene. I stedet bredte uhyggen seg mer og mer, for hverkveld nøyaktig klokken 22.15 kom det et stort lys og landet like ved hytta. Skjærtorsdag morgen ble tydelige avtrykk fotografert.

Hjemmet-reportasje
Arild Mikkelsen

Foto: Jan Harald Rismyhr

Palmesøndag den 24. mars 1991 innledet de to lærerne Signe Mjåland og Kirsten Abusland en påskeferie som de ikke kunne drømte om i sine vildeste fantasier. De hadde så vidt fått installert seg i den lille, strømløse hytta ved Øydeskyvatnet, påskefreden hadde begynt å senke seg og palmesøndag nærmet seg slutten. Da skjedde det som skulle bli opptaket til en utrolig uke i Setesdalsheiene. Signe Mjåland forteller:

—Cirka klokken 22.05 så vi en lysende gjenstand i luften under fjellhøyden. Den sto først stille, deretter beveget den seg en tanke mot øst. Presis klokken 22.15 landet gjenstanden, og snøen omkring landingsstedet ble veldig opplyst. Så ble alt mørkt. Før gjenstanden landet, hadde den lyst med en rødlig farge. Under det sirkelformede lyset hang det en oval, kuppellig-

nende affære som kunne minne om en diger mignonpære som syntes å være i bevegelse. Første kvelden trodde vi det dreide seg om en nødrakett av et eller annet merkelig slag. Derfor merket vi oss det nøyaktige tidspunktet og gikk ut for å undersøke området morgenen etter uten å registrere noe spesielt.

Tydelige avtrykk

—Mandagen gikk uten at noe skjedde, fortsetter Signe Mjåland. —Men så kom tirsdagen. Cirka klokken 20.40 så vi igjen en stor, lysende gjenstand i samme retning som på søndag, bare høyere på himmelen. Til å begynne med sto den stille, så kom den nærmere og nærmere og til slutt sto den like ved vannet og lyste rett mot oss. Ingen lyd. Det var måneskinn, klart og stille. Da klokken nærmet seg 22.15 sto den like over bakken, og den begynte å gå ned. Det ble helt opplyst i snøen da den landet i bakken presis klokken 22.15, cirka 350–400 meter fra hytta.

Dagen etter gikk vi ut for å finne eventuelle spor etter gjenstanden som hadde landet like ved hytta. Og vi fant virkelig avtrykk som ingen av oss hadde sett maken til. Det var fire spiralformede gropor

▲ Adjunkt Signe Mjåland (i blå bluse) fotograferte avtrykkene som UFO-en hadde avsatt like ved hytta kvelden før. Hverken hun eller venninnen Kirsten Abusland har noen forklaring på det de og fem andre personer var vitne til gjennom hele påskeuken 1991.

cirka tre meter fra hverandre. I midten var det en tydelig firkant, en brungul fordypning som ikke gikk særlig langt ned i den to meter dype snøen. Gjenstanden hadde tydeligvis ikke satt seg ned med full tyngde, men bare så vidt berørt den myke snøen.

Måtte være en UFO

—Etter å ha vært vitne til landinger og sett landingssporene rett ved hytta visste vi ikke lenger hva vi skulle tro. Nå var det slutt på alle teorier om nødraketter og selvlysende værvarslingsballonger. Nå var det opplagt en såkalt UFO vi hadde med å gjøre. Hva annet kunne det være?

Skjærtorsdag kom den igjen klokken 20.30, beveget seg mot Storhedderhalsfjellet og landet presis klokken 22.15 på et platå der. Igjen ble landingsstedet veldig opplyst.

Etter en fantastisk fin langfredag kom kvelden med kraftig vind. Klokken 19.30 kom den lysende

▲ Dette er to av de fire spiralformede avtrykkene som ble funnet nøyaktig der hvor UFO-en skulle ha landet kvelden før. Bildet er tatt med enkelt amatørkamera, men den firkantede fordypningen mellom sporene kan likevel skimtes. De øvrige avtrykkene er skispor!
Foto: Signe Mjåland

hadde lyset flashet veldig opp og bare da ville vi ha sjanse til å feste noe til filmen.

Jeg husker jeg brant av lyst til å gå ut på isen for å fotografere dette fenomenet. Jeg var nemlig ikke det minste redd, bare veldig fascinert. Jeg trodde de andre følte en viss uhygge ved det hele. Det var i alle fall ingen som tilbød seg å være med ned på isen.

Vi var ute flere ganger for å lytte, men det var ingen lyd. Etter en av turene ut satt en av oss med lommelykten i hånden. Plutselig slo tanken på å signalisere ned. Lykten ble rettet mot den lysende gjenstanden og det ble blinket fire-fem ganger. I samme øyeblikk ble gjenstanden helt mørklagt.

De første sekundene kunne vi ikke se noe som helst. Men så slukket vi alle lys inne i hytta, og da kunne vi tydelig iakttas omrisset til en stor, mørk gjenstand som beveget seg sakte over den klare, stille måneskinns-himmelen. Etter hvert kom lyset tilbake ganske svakt, men det var ikke mer enn en tred-

Ikke redd, bare fascinert

—Vi tok frem fotografiapparatet for å være klar til å ta bilder når gjenstanden landet i snøen som tidligere.

Akkurat i landingsøyeblikkene

jedel av den tidligere lysmengden, og nå var lyset mye gulere.

Gjenstanden ble så stående stille til litt over klokken 22. Deretter beveget den seg litt, og 22.15 landet den uten en lyd mellom Storhedderen og Langevannskilen. Presis klokken 22.15!

Igjen ble snøen voldsomt opplyst. Jeg sto der med kamera, nesten mällos, og gjorde ikke engang forsøk på å feste noe til filmen. Nå i ettertid har jeg ikke tilgitt meg selv dette. Det er en av de tabber man gjør én gang i livet, og hvilken gedigen tabbe, sukker Signe Mjåland.

—Vi var til sammen seks personer som så det samme. Jeg har aldri i mitt liv vært med på noe lignende. Tidligere trodde jeg ikke på UFO-er i det hele tatt. Nå er jeg ikke fullstendig skråsikker, for å si det på den måten.

Den mest interessante UFO-observasjonen på mange år

UFO-Norges representant, Odd-Gunnar Røed fra Tønsberg, var på observasjonsstedet ved Øydeskyvatnet 13 dager etter at UFO-en var blitt sett av seks mennesker

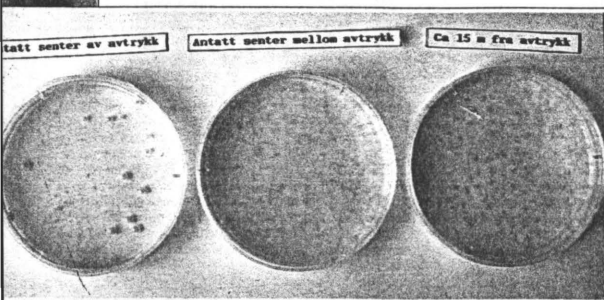
—Tror du det har vært et eller annet intelligent med i bildet?
—Jeg har ingen forutsetninger for å mene noe som helst om dette. Gjenstanden virket intelligent i og med at den reagerte på lommelykt-blinkene, men jeg tør ikke begi meg ut på slike tanker. Det ville bare være vill gjetting ut i svarte mørket. Men jeg vil svært gjerne komme til bunns i hva det kan ha vært, omnoen haren fornuftig forklaring.

Vanskelig å bortforklare

—Vi tok forøvrig kontakt med Forsvaret, men de kunne heller ikke gi oss noen forklaring. De sa vi burde gå ut i pressen med våre opplevelser, kanskje forklaringen kunne komme på den måten. Men jeg har mine tvil. Opplevelsene med de fire landingene var nemlig av en så fantastisk art at det skal godt gjøres å forklare eller bortforklare dem. En ting er imidlertid sikkert, jeg skulle veldig gjerne ha opplevd det hele om igjen. Hvis noe slikt skulle skje, vil jeg håpe at jeg har med et skikkelig kamera og at jeg har åndsnærverelse nok til å trykke på utløseren. Mon tro om jeg da ville fått noe i nærheten av en verdenssensasjon festet til filmen?

fire ganger i løpet av påskeuken 1991. Han fant de spiralformede landingssporene og tok en snøprøve av selve avtrykket og to prøver utenom. Prøven fra avtrykket viste seg til alles store forundring å være så å si helt steril. De øvrige myldret som ventet av alt slags liv.

—Dette er en av de mest spennende observasjoner på mange år i Norge, sier Odd-Gunnar Røed til Hjemmet. —Her har vi med gjentatte, langvarige iakttagelser å gjøre, gjort av mange, meget troverdige mennesker. Dessuten har vi fysiske spor i snøen av fenomenet, i tillegg til en snøprøve fra et av avtrykkene som viser et totalt unormalt resultat. På meg virker det som om det er noe konstruert som har vært nede på snøen og avsatt merker. Objektet har tydeligvis ikke landet, bare berørt bakken. Hva tingen gjorde der? Den tok kanskje snøprøver, den også, for alt det vi vet.

◀ Odd-Gunnar Røed fra UFO-Norge: —Prøven fra selve avtrykket viste så å si ikke liv, med unntak av noen få seiglevede stavbakterier som kan stamme fra testglasset. Dette ble kjøpt på forskriftsmessig måte i 2x15 minutter, men ikke stekt i stekeovnen på 150 grader...
(Foto: Prosjekt Hessdalen)

Kom nærmere

PARK CITY: Vi får besøk og vi aner ikke av hvem. Det er siste nytt fra astrononmlitronen. En gang mellom 5. og 6. desember vil objektet, som er ca. 16 meter langt, bredt eller høyt, alt ettersoim, passere jorden i en avstand av rundt 500.000 kilometer, hvilket er avstanden fra jorden til månen og litt til. Med andre ord, ingenting å kave seg opp over. Eller er det med 90-årene? Hvilken rolle skal NATO ha etter dette? SA får heller de få gjenlevende, håpløse romanikkerne blant oss drømme om fjernestrekningssender bilder og øyeblikk sender bilder og meldinger hjem: «Dette er ikke til å tro. Vi ser kunstlig lys. Vi ser streker og strukturer som kan minne om byggekverk. Vi oppfanger bølgeenergi som kan være ganske avansert kommunikasjon. Det er om lov til å gå nærmere.

OK. Dette er hva vi vet. Objektet er der. Vi vet at det vil passere jorden om to uker. Vi aner ikke hvor lenge det har vært seg i vårt solsystem eller hvor det kommer fra. Hvilke muligheter er åpne og hvilke kan vi utelukke?

«Dette er utvilsomt enten en liten asteroide eller tredjetrinnet av en gammel Saturn-raket som ble brukt til å sende Apollo-kapslene til månen.» sier vitenskapsen. Leiren er delt i to. En velvoksen stein eller noe gammelt romsøppel.

Hvor er det blitt av fantasien? Hadde det ikke for drømmens skyld vært mulig å holde minst en annen mulighet levende i fjorten dager til vi forhåpentligvis får svarer? Kunne ikke en av de vise sagt: «Det er faktisk også en liten mulighet for at dette er nabotri ikke kjennet, som er kommet for å besøke oss. Vi holder alle muligheter åpne.»

Selvfolgelig kunne de ikke si det. Hva ville skjedde? Tror du velkomstmattene hadde blitt rullet ut og alle partys morsomme ville blitt forberedt. Nepe. Børsen ville fått panikk. Gamle atomrakter ville blitt satt i avfyringsposisjon. Det får være måle på. Berlin-muren og kommunismen har falt på kort tid. Skulle vi nå også få en E.T. og fetteren hans i hodet? Hva er det med 90-årene? Hvilken rolle skal NATO ha etter dette?

SA får heller de få gjenlevende, håpløse romanikkerne blant oss drømme om fjernestrekningssender bilder og øyeblikk sender bilder og meldinger hjem: «Dette er ikke til å tro. Vi ser kunstlig lys. Vi ser streker og strukturer som kan minne om byggekverk. Vi oppfanger bølgeenergi som kan være ganske avansert kommunikasjon. Det er om lov til å gå nærmere.

HENRIK FERREVAAG 32

Mange meldte fra om UFO

Alle fly som skulle ha landet på Fomnebu eller Gardermoen ble tidlig mandag ettermiddag henvis til «køkfjering» i 30.000 fots høyde over Fredrikstad-distriktet. Mange trodde de så UFO'er.

Av Pål Brnt Olsen

- Vi er faktisk blitt nedring av folk som tror de ser UFO'er, sier flygeleder Knut Bosvik ved Rygge flystasjon.

Merkelig? Demokraten fikk en rekke henvendelser om «merkelig lysfenomen» på himmelen. Alle innringene var fra Hvaler og Østlandsonrådet.

- Lysene ligger etter hverandre, har varierende farger og beveger seg alt for sakte til å være fly, sa en kvinnelig innringer fra Hvaler, og slik beskrivde fleste som rington det «merkelige» fenomenet.

Trafikkaos

Den grunnleggende årsaken var tåke på flyplassene i hele Østlandsonrådet.

- Med null sikt har man ikke lov til å ta ned flyene på instrumendhandling med den standard Gardermoen og Fomnebu har idag, sier flygeleder Bosvik.

Den stor supporterteng som ventet på fotballjentene som kom fra Kina, ble ganske mest skuffet av alle. Selv-jentes fly ble tatt ned ved Sandefjord.

Forklaringen:

- Jeg undrer meg, hver gang folk ringer oss ned om «UFO'er», sier Knut Bosvik ved Rygge flystasjon.

Nå har jeg siden 1952 hatt som jobb å glo opp i lufta, og jeg har hittil ikke sett uforståelige lys eller egenstander. Det kan selvsagt ha noe med kunnskap å gjøre, men tenk hvor mange rare lys og signaler folk må ha sett på seg. Straks lysene er i lufta tenker man «UFO», sier Bosvik.

Forklaringen på lysene er ganske enkelt at rutenlyene velger stor høyde for å spare drivstoff. De kjører så sakte som mulig, og de ligger i «kø» fordi dette også gir en liten gevinst på drivstoffet.

På grunn av høyden vil man ikke høre flyene, og har man litt fantasi kan lysets bevegelse fra tid til annen se merkelige ut fra bakken.

A-S
BYRÅDET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se bakside)

3. des. 1991

Dag og Eirik så en strålende opplyst kule som landet: Dagen etter fant de fire avtrykk i skogen...

Det var fredag 25. oktober klokken 13.00 om kvelden det skjedde. En blinkende, mangefarget gjenstand kom rett mot de to guttene, for så å svinge brått og gå ned i skogen like bak husene på Toten. Den ene guttens søster, som var ute og red, så det samme. Og nabokona, som lå i badekaret, hørte de merkelige lydene gjennom et vindu som sto på gløtt.

Hjemmet-reportasje
Arild Mikkelsen

Klokken var rundt syv den fredagskvelden. Dag og Eirik syklet rundt på veiene i villaområdet på Raufoss og prøvde sykkellyktene. Et øyeblikk stoppet 10-åringene for å betrakte den praktfulle full-

månen. Da plutselig fikk de øye på noe. Eirik Skrinde forteller: – Der, mot månen, så vi et lys i mange farger. Det kom rett mot oss i ganske stor fart. Lyset, som var gult, blått, oransje og grønt, gikk rundt akkurat som en langsom karusell.

– Da lyset nådde skogen bak boligområdet, svang det, sier Dag Eriksen. – Så gikk det langsomt over treppene i retning Korterudskogen. Nå kunne vi høre en summende lyd, nesten akkurat som piping og vi trådte på og syklet etter.

– Var dere ikke redde?
– Nei, jeg var ikke redd, sier Eirik.

– Jeg var litt, innrømmer Dag. – Men både Eirik og jeg ville prøve å få sett mer. «Tenk om det er en UFO!» husker jeg at Eirik ropte. Nå etterpå vet vi at det var en sann en vi så, men akkurat da var vi så opphisset begge to at vi nesten ikke kunne tenke.

Prøvde å løpe til landingsstedet

– Vi så den lysende gjenstanden i ett minutt til, kanskje to. Den var veldig tydelig i det fine måneskinnet, sier Eirik. – Men så beveget den seg lenger inn over skogen, og med et veldig hvitt lys gikk den ned mellom trærne.

– Ja, det var akkurat som om den landet, nikker Dag ivrig. – Nå var vi ikke noe redde len-

«Odd-Gunnar Røed fra UFO-Norge foretok undersøkelser på stedet. Han sier at guttenes troverdighet er hevet over enhver tvil.

ger, bare innmari nysgjerrige, og vi prøvde å løpe inn i skogen for å se.

– Men Dag løp på et tre og jeg snublet i en rot, sier Eirik. – Så det måtte vi gi opp. Det var jo helt mørkt der vi var, legger den oppvakte guttungen forklarende til.

Vi sitter i familien Eriksens stue mens guttene beretter om det forunderlige de opplevde fem dager tidligere. Mamma Eriksen forteller:

– Dag var veldig oppglødd da han kom inn den kvelden. Det var umulig å få roet ham ned. Og da han fortalte om det han hadde sett, var det ingen tvil i min sjel. Guttene hadde opplevd noe voldsomt noe, men hva kunne det ha vært? Jeg husker det var min favoritt Derrick på TV den kvelden, og jeg hadde virkelig gledet meg til å slappe av med ham. Men det kunne jeg bare glemme. Dag satt og pratet i ett kjørt frem til klokken 23. Vi måtte be ham om å tegne det han hadde sett, for å få ham til å avreagere.

▼ Avtrykkene er avsatt i en regelmessig firkant, cirka 3,35 meter fra hverandre. Og man fant en mengde små spor, som om noen hadde gått på stykker 100 meter nedover mot en bekk!

Søsteren så det samme fra hesteryggen

Det underlige var jo at da søsteren til Dag kom hjem noe senere, så kunne hun fortelle om det hun hadde sett fra hesteryggen et stykke unna: Et mangefarget lys som hadde beveget seg lavt over skogkanten. Så plutselig hadde det blitt borte, for så å dukke opp igjen og forsvinne i rasende fart østover ut over Mjøsa. Hun holdt på å ri rett i grøften av ren forskrekkelse, fortalte hun etterpå.

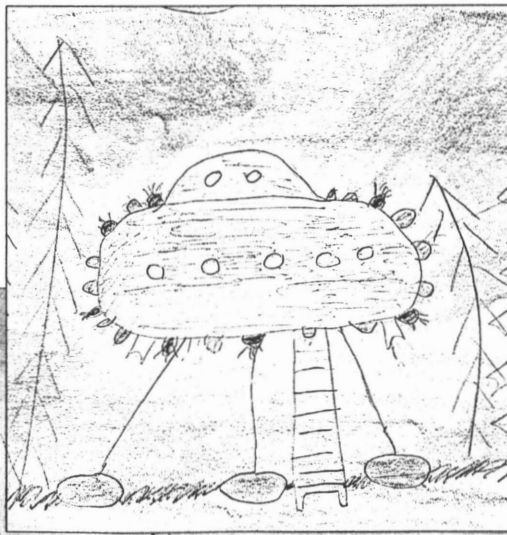
– Ja, ikke nok med det, sier pappa Eriksen. – Nabofruen her hadde ligget i badekaret med vinduet på gløtt samtidig med at guttene så det de så. Hun hadde også hørt denne pussige, pipende summingen.

Så forteller Dag om hvordan denne merkelige historien endte: – Lørdag formiddag sprang

jeg gjennom skogen for å fortelle om det Eirik og jeg hadde opplevd til en annen kamerat, som heter Øyvind. Da jeg kom til den eneste skikkelige åpningen i Korterudskogen, fant jeg en, to, tre, fire dype spor i mosen. Akkurat som om det hadde vært en elefant der, smiler Dag. – Det

▲ Eirik Skrinde (til venstre) og Dag Eriksen sittende på huk bak det ene av de fire avtrykkene de fant på den apne sietten.

▼ Dag Eriksen har tegnet den gjenstanden som kameratene sa, og slik han forestiller seg at den landet i skogen.

FORUNDERLIGE
OPPLEVELSER

var bare det at sporene sto i en firkant. Og stedet var nøyaktig der vi hadde sett lyset gå ned kvelden før.

Håpet at de skulle komme tilbake

– Det er helt opplagt at guttene har sett det de forteller om, sier pappa Eriksen, som til daglig stiller med rakettutvikling på Raufoss Ammunisjonsfabrikker. – Det er utelukkende at dette er oppspinn, somnoennok vil hevde. De skulle bare ha sett Dag den fredagen. Han var helt i hundre hele kvelden. Dagen etter også for den saks skyld. Da satte han seg ut i skogen om kvelden og ventet på at noe skulle skje.

– Du verden, sier jeg og ser på Dag. – Hva var det du ventet på? – Jeg håpet at de skulle komme tilbake.

Den lysluggede friskusen Eirik synes ikke at han kan være stort snauere. Han tar fart og sier:

– Neste gang de kommer, skal jeg spurte inn i skauen og se hva de driver med for noe rart! ♦

ER DET NOEN AV LESERNE

som har hatt lignende, uforklarlige opplevelser, så skriv til: Arild Mikkelsen, Familiebladet Hjemmet, Postboks 1161 Sentrum, 0107 Oslo. Merk konvolutten «Forunderlige opplevelser».

14 JAN. 1992

HJEMMET 02

NY TEKNIKK TAR LIVET AV DE FLESTE FLYGENDE TALLERKENER

Datamaskiner og andre tekniske fremskritt har i de siste årene avslørt en mengde ufoer som naturlige fenomener eller direkte svindel. Likevel kan det godt finnes ekte ufoer.

Du ser et lys på himmelen. Det er ingen lyd, så det er sannsynligvis ikke et fly. Det endrer kurs, så det er nok heller ikke en satellitt. Til slutt forsvinner lyset, og du kan gå hjem og fortelle at du har sett en ufo. En slik opplevelse har tusenvis av mennesker hatt, og mange er sikkert helt overbevist om at de har sett et romskip fra en annen klode.

Men å finne ut hva det er de virkelig har sett, er en oppgave som krever tålmodighet og god kjennskap til alt fra astronomi til fly.

Blir det da noe som i det hele tatt ikke kan forklares i bunken av uforapporter når de har gjen-

nomgått en grundig og upartisk gransking? Ja, men ikke særlig mye.

I dag er man i stand til å forklare 95 prosent av alle observasjoner. De vanligste forklaringene er at man har sett et fly, en satellitt eller en værbaljong under uvanlige forhold.

Like ofte kan ufoen forklares som et stjerneskudd eller som en fallende satellitt. Mens de fleste mennesker blir beroliget når opplevelsene deres har en naturlig forklaring, prøver andre seg med forskninger. Det lages massevis av falske ufobil-

der, men de fleste er lette å avsløre. Derimot er det litt vanskeligere å forklare de bildene

Derfor er det ikke marsmenn som driver ap med jordboere

Er det små, fremmede vesener fra en fjern planet som flyr rundt i de ekte ufoene? Den mest nærliggende muligheten vil være at det dreier seg om marsmenn, men den teorien kan vi nok se bort fra.

Muligheten for å finne selv lavere former for liv på Mars er uhyre liten. Derimot er det

sannsynlig at vi kan finne rester av tidligere liv på planeten. Det er det som kalles fossilt liv, utdødd liv.

Da jorden og Mars ble dannet, var de stort sett like. Derfor er det realistisk å anta at det også oppsto liv på Mars, men at det senere døde ut på grunn av at klimaet ble forverret.

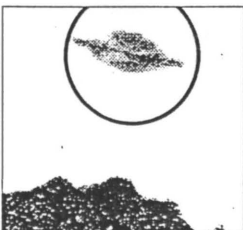
Verden eneste ekte ufo

Dette bildet av den såkalte Trinidad-ufoen er trolig det beste ufobildet i verden. Mot slutten av 1950-årene ble ufoen observert fra flere steder på og rundt øya Trinidad.

Uavhengig av hverandre rapporterte en rekke mennesker om en uforklarlig flygende gjenstand. Det var både folk som var på selve øya, men også en del som var om bord på skipet Almirante Saldanha, som befant seg i området. På «positivlisten» over ufo-fotografier som man ikke har klart å avsløre, er Trinidad-ufoen en perle.

Den sist utkomne listen, som er et par år gammel, inneholder bare 42 tilfeller.

Det er en amerikansk forening, Ground Saucer Watch,

Klokken 12.15 16. januar 1958 tok fotografen Almiro Barauna det hittil beste «ekte» ufobildet.

som utarbeider listen. Foreningen tilbød seg å undersøke folks ufooptak. Noen av de 42 tilfellene som man ikke kunne avsløre, er sannsynligvis blitt forkåret på andre måter. Derfor kan ikke listen brukes som fortegnelse over «ekte» ufobilder. Listen inneholder ikke noe optak fra Norden.

Hvordan avslører man en ufo

To verdensberømte ufohistorier

1 Fem funksjonærer ved Bodø lufthavn observerte en gang en gjenstand som lyste i solskinn, og som hadde en tykk røyk- eller dampstripe bak.

– Vi så en avlang, sylindrerformet gjenstand, som solen speilte seg i. Den befant seg i retning sør-sørvest, forteller en av de fem.

– Vi studerte den i kikkerten etter tur. Etter to-tre minutter forsvant gjenstanden bak en sky-banke.

Radaren på flyplassen var uheldigvis ikke i drift på dette tidspunktet, ved 13.45-tiden 16. januar 1983, fordi det var svært liten lufttrafikk.

2 2. desember 1982 i Stockholm. Margareta Aldrin og Sebastian, den lille sønnen hennes, er som så mange andre ute på julehandel.

På en av gågatene ser Margareta i øyekroken at Sebastian hopper rundt og leker med en liten, rødorange lyskule.

Den holder seg svevende ca. 10 cm over flisen e, og når gutten prøver å ta den eller trække

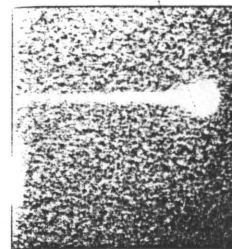
på den, så viker den elegant utenom. Idet Margareta roper på sønnen, skjer det merkelige at den klinkkulestore lyskulen skifter retning og flyr rett mot henne.

– Den stanset ca. en halv meter fra føttene mine, og både Karin, venninnen min, og jeggikkukvikkuligskritt bakover. I neste øyeblikk fløy kulen bortover gaten og forsvant, sier Margareta.

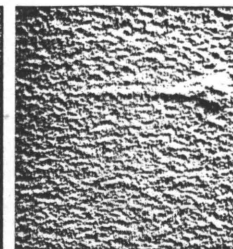
– Min første tanke var at nå hadde vi dummet oss ordentlig ut for «Detskjulte kamera» på tv. Men vi så oss rundt, og det var ingen som så ut som de drev ap med oss.

Intensive undersøkelser har hittil ikke kunnet forklare disse ufoobservasjonene.

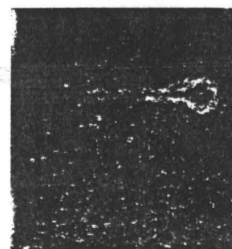
UFO: Bokstavene står for Unidentified Flying Object – uidentifisert flygende gjenstand. Det dekker alle ukjente himmelfenomener som det ikke synes å være noen rimelig forklaring på.

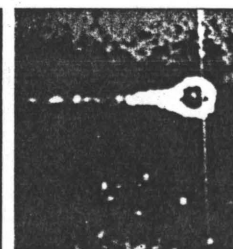
1. Først da fotografen kom hjem, oppdaget han den gule flekken på dette bildet med Fem i horisonten. En ufo?

2. Avstanden vurderes på en datamaskin. Jo mer sløret kanten er, desto lenger unna er den. Den gule flekken var tett innpå.

3. Kanforsterkning fremhever detaljer og kan avsløre pinner eller snorer som holder en modell. Her er det ikke noe juks.

4. Gråtonene har fått fargekoder, og det avslører et «hull» i gjenstanden. Ufoen er en dråpe av et kjemikalium på filmen.

hvor observatoren oppdager «noe» på filmen eller kopiene lenge etter fotograferingen.

I mange tilfeller viser det seg at det er støv på linsen, filmfeil eller fueler og smådyr som er ute av fokus, og som fotografen ikke så mens han fotograferte.

I vanskelige tilfeller må ufo-detektivene ty til den moderne edb-teknikken for å analysere et bilde i detalj.

Rundt 1000 av de beste ufofotografiene er gjennomgått ved denne elektroniske bildebe-

handlingen på data. Mindre enn fem prosent klarte analysen.

Faktum er altså at det er en liten rest rapporter/bilder igjen som ikke kan forklares. Det er de egentlige ufoene, som man i dag ikke har noen god forklaring på.

IFO: Som oftest en avslørt ufo, altså en flygende gjenstand som man har en naturlig forklaring på.

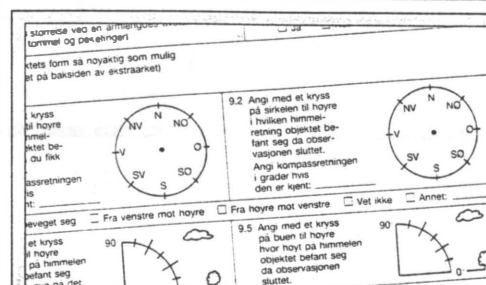
Betingelsen for liv er overflatevann på planeten. På Mars er det nå bare litt is igjen ved polene, og noen gamle, uttørkede elveleier. I 1976 lette Viking-romsondene etter tegn på liv, men fant ingen biologisk aktivitet.

Det raser støvstormer på planeten, og ved ekvator svinger temperaturen mellom minus 111 og plus 26 grader.

Rett for år 2000 vil vi kanskje allerede få vite sikkert om det

finnes overraskende livstegn på den rustbrune planeten. Går alt som planlagt, vil de første menneskene vende tilbake til jorden fra Mars cirka 18. november 1999 etter en reise som har vært litt i underkant av to år.

Med økt kjennskap til Mars kan vi kanskje få svar på om det dannes liv i universet? Og vi kan muligens finne ut om det er levende vesener bak «rattet» i ufoene!

Observatoren besvarer 55 spørsmål og beskriver hendelsen.

Skjemaet som avslører falskneriene

Skandinavisk Ufoinformasjon har i vel 30 år lært seg å forvandle ufoer til ifoer. Så snart man får kjennskap til en obser-

vasjon, prøver foreningen å få lagt en rapport.

Den blir til ut fra et skjema på fire sider, hvor observatøren skal besvare en lang rekke spørsmål. Man blir spurt om alt fra ufoens størrelse, flyretning, farge, utseende, om det var lyder og om observasjonen var ledsaget av psykiske påvirkninger.

Telefonhenvendelser etter VG-reportasjen

* - Amerikanerne vet det, de holder det bare hemmelig. Snart får vi vite det, også.

* - Stakkars dere, jeg skal be for dere...

*- Du er jo kvinne, hvor er intuisjonen din??

* - Dere må forske på et helt annet plan, skjønner dere vel!

- Eh, unnskyld, hva mener du? Vi prøver å være seriøse.....

- Det er jo flere plan vet du, menneskene har 10 - 12 åndeplan, og på de første går det ikke an å finne ut noe om åndelige flyvende objekter. Er du ikke enig?

* - Angående innslaget i VG, jeg protesterer på det sterkeste mot det spørsmålstegnet som var i overskriften. Gåte er det ikke lenger, vi vet jo alle hva det er. Har dere ikke lest bøker????

* - Hvorfor prøver dere å få med dere verdslige forskere? Lytt til hva Rauni Luukanen sier, og lær litt.

*- Dere kan da ikke ha unngått å høre at det er romskip fra andre stjerner.....?

*- Les Bibelen, sier jeg bare. Der står alt, og snart vil det lande et romskip, det vil åpne seg og slippe ut et monster, og DA er det for sent å angre på at dere ikke hørte Guds ord!

* - Tror du på reinkarnasjon?

- Unnskyld, nå har du kommet til UFO-NORGE, dette er Torfrid Urdal. Hvem snakker jeg med?

- Det er det samme. Men det er jo sjelenes måte å skift kropp på, disse lysfenomenene....

* - Det er det jeg alltid har sagt, menneskene er dumme. Jeg har både sett og snakket med dem , jeg!

- Hvem har du snakket med?

- Dem i romskipene. De er intelligente og kan ikke bry seg med å gjøre seg til kjenne for almenheten.

* - Det er synd, det dere holder på med!

I tillegg til disse underholdende innringerne så mottok vi rundt regnet 100 telefoner og brev, og stadig slenger det inn enkeltbrev og telefoner. Jeg tror vi har ordene i behold når vi kalkulerer med ca. 70 nye abonneneter på VG-intervjuet.

UFO – EN UTFORDRING TIL VITENSKAPEN

Om vi tror eller ikke tror på ufoer, så er det en kjensgjerning at det på verdensbasis finnes godt over én million rapporter om fenomener som ifølge definisjonene faktisk er ufoer. Så lenge noe er observert, og så lenge det ikke lar seg forklare, blir det betegnet som en ufo (uidentifisert flygende objekt). Nå skal NASA sette i gang et nytt forskningsprosjekt for å søke etter signaler fra verdensrommet.

Ufo-rapportene kommer fra absolutt hele verden og inneholder svært mye – fra fjerne lys i natten, til farkoster med levende vesener (*humanoider*) som bortfører mennesker. Norden er intet unntak. For eksempel blir det i Norge enkelte år meldt om 400–500 forskjellige observasjoner. De fleste blir gjort på landet og gjerne av folk som går alene i fjellet. Det blir gjort svært få observasjoner over byene, hvor det er lite himmel og mye lys.

Den seriøse ufologien tar ikke stilling til hva disse fenomenene er. Hovedoppgaven er å samle inn materialet og få det undersøkt med vanlige vitenskapelige metoder. Siden ufo-fenomenet er omspunnet av myter og preget av sensasjonsmakeri, har de fleste forskere til nå kviet seg for å gå inn på området. Folk flest har også blitt mer skeptisk til ufo-historiene, selv om nye undersøkelser viser at det blir observert like mange ufoer nå som tidligere (se rammetekst).

På grunn av denne motbøren har ufo-forskningen etter hvert kommet inn i et mer seriøst spor. Dagens rapporter blir fortere avvist hvis de ikke er troverdige. Kravet til etterrettelighet er større, og saken blir ofte undersøkt grundigere enn tidligere. Ufo-forskerne konkluderer heller ikke automatisk med at vi står overfor romfartøyer fra verdensrommet, selv om denne hypotesen fortsatt blir undersøkt.

Et ukjent fenomen

Ofte forstår man med ufo en farkost av utenom-jordisk opprinnelse, men dette må sies å være en ren spekulasjon. Det finnes flere definisjoner, og dette er én

«Ufo er en innrapportert iakttakelse av en gjenstand eller et lys på himmelen eller på bakken. Utseendet, banen og den generelle dynamiske og lysende opptreden ser ikke ut til å ha noen logisk og konvensjonell forklaring, og er uforståelig for den som opprinnelig har iakttatt fenomenet. Dessuten er det fortsatt ikke forklart etter at alt tilgjengelig materiale har vært nøye studert av

Ufo er en gjenstand som ikke ser ut til å ha noen logisk forklaring

personer som er teknisk i stand til å foreta en mulig fornuftig identifisering.»

Definisjonen er laget av professor J. Allen Hynek. Det amerikanske flyvåpenet (USAF) avsluttet sitt *Project Blue Book* i 1969 etter å ha hatt ansvaret for ufo-problemet i hele 22 år (siden september 1947).

Hynek var prosjektets ekspert på astronomi. Han var direktør ved McMillin-observatoriet ved Ohios statsuniversitet og var den nærmeste fag-astronomen siden også prosjektet ble

I begynnelsen så Hynek på ufoer som ikke-vitenskap – et resultat av folks livlige fantasi i etterkrigstiden. Etter hvert skiftet han synspunkt, og da prosjektet ble lagt ned i 1969, skrev han en bok som satte standarden for den moderne ufo-forskningen (*UFO – en dokumentasjon*, 1972). Hynek har bidratt mye til å fjerne de «små grønne mennene» og de «hemmelige meldingene» fra ufo-begrepet.

Blir ikke tatt alvorlig

I dagens ufo-forskning blir det først gjort en grundig vurdering av den eller de personene som har observert fenomenet. Er vedkommende stabil, hederlig og ansvarsbevisst? Har han eller hun noen interesse av å få sin historie gjort kjent?

Hynek mener at det i hovedsak finnes to grupper observatører: Den første er de som gjerne forteller røverhistorier og ikke tar seg nær av å bli ledd ut. Den andre er normale mennesker som ikke har for vane å skape blest om seg selv. Faktisk mener Hynek, og mange med ham, at rapportørene ofte har problemer med å bli tatt alvorlig av presse og familie, venner og kolleger. Undersøkelser viser også at de fleste ufo-opplevelser ikke blir rapportert av frykt for å bli latterliggjort.

Når observatøren er «godkjent», er neste steg å fremskaffe en nøyaktig rapport. Manglende data er et vanlig problem.

Folk får ofte sin opplevelse plutselig, uten å være forberedt. De er vanligvis så rystet og forbauset at de ikke fortar noen omhyggelige iakttakelser av hva som skjer skritt for skritt, minutt for

Dette bildet ble tatt av gårdbrukeren Paul Trent og hans kone i Oregon i 1950 og er blant de få ufo-bildene som forskerne ikke kan forklare.

Det kreves derfor en dyktig etterforsker med lang erfaring og kunnskaper om hvordan opplysningene skal settes i system.

Det gjelder altså ikke bare å feste seg ved spektakulære detaljer, men å få

frem en så omfattende og nøyaktig rapport som mulig. Når rapporten er ferdig, blir den testet mot alle mulige og sannsynlige forklaringer som vær-feroener, fly, planeter, nordlys, raketter osv.

Syv hovedgrupper

De beretningene som fremdeles blir stående igjen, kan sies å være ekte ufo-rapporter. Det finnes flere systemer for å gruppere rapportene. Ett av de mest brukte er Hyneks:

Observasjoner på avstand			Nærkontakt (under ca 200 meter)			
Nattelys	Dagslys-diskoer	Radarvisuell	1. grad	2. grad	3. grad	4. grad
Et klart lys større enn et punkt. Forskjellige farger, oftest oransje. Vanligvis normale fly-bevegelser.	Ovale, skiveformede eller elliptiske skinnende eller glødende gjenstander. Svever langsomt. Ingen lyd. Akselererer ekstremt hurtig.	Observasjon på radar.	Oval gjenstand med kuppel eller meget strålende lys på kort avstand. På eller like over bakken. Roterer mot klokka. Ingen lyd. Akselererer ekstremt hurtig. Ingen gjensidig påvirkning.	Objektet gir fysiske virkninger både på levende og død materiale. Merker på bakken, stråling, brukne kvister, motorer stopper, maling skifter farge.	Observasjon av passasjerer, humanoider, i eller utenfor ufoen.	Fysisk kontakt mellom humanoider og mennesker. Bortføringer med medisinske undersøkelser, samtaler. Tap av hukommelse. Enkelte rapporter om samleie.

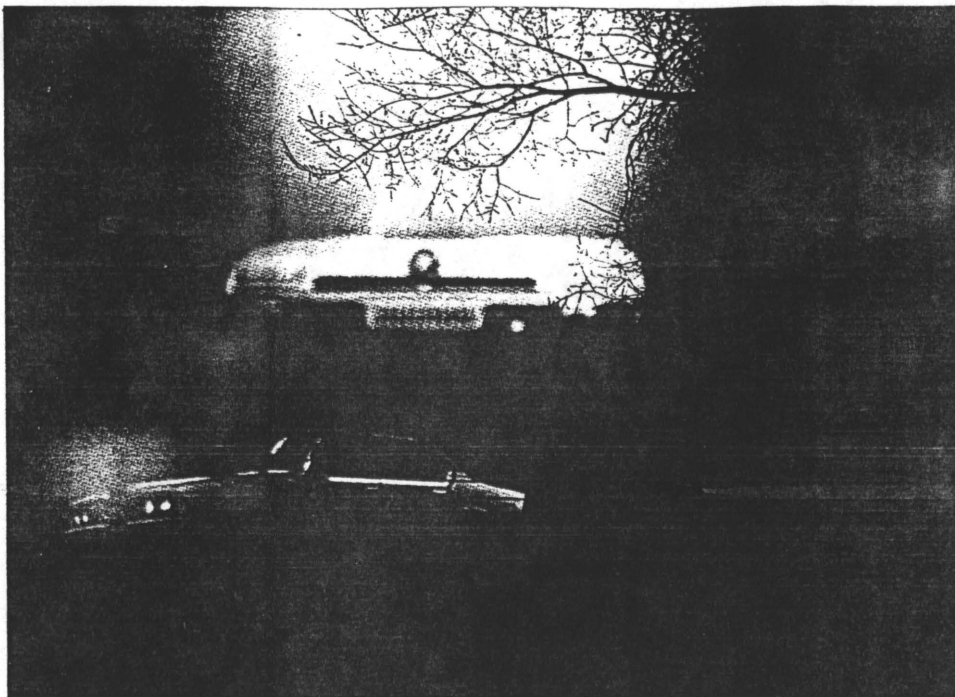
Skjemaet angir en del fellestrekk ved de forskjellige observasjonene. Her følger sju konkrete hendelser som er typiske for de forskjellige gruppene.

Nattelys-observasjon

«Lysene kom til syne nedenfor skydekke. Fargen var temmelig sterkt rød. Da de kom nærmere skipet, virket det som

om de steg bratt oppover gjennom de forrevne skyene. Etter at de var kommet over skyene, så det ut som de beveget seg rett utover i rommet. Det største dekket tilsynelatende en flate omtrent så stor som seks soler. Det var eggformet og den butte enden vendte forover. Det andre var omtrent dobbelt så stort som Solen og det tredje omtrent på

storrelse med Solen. Det som virket mest påfallende, var den lave høyden og dessuten ferden bort fra Jorden etterpå. Det er også sikkert at de kom under skydekke, og så steg bratt oppover istedet for å fortsette den søroslige kursen. Lysene var synlige i over to minutter, og ble iakttatt omhyggelig av tre personer som er enige om detaljene. ▶

Ved nærkontakt av 2. grad blir det registrert fysiske virkninger på omgivelsene. Ofte kuttet det elektriske anlegget på biler helt ut.

– En beretning fra skipet USS Supply til havs i 1963.

Observasjon av dagslydisko

«Høyt over himmelen rett over Kirtland Air Force Base kom det til syne en gjenstand som først så ut til å være en værballong. Men etter nærmere iakttagelser fant observatørene ut at den hadde en form som de ikke kjente. Man oppdaget så at en lignende gjenstand med samme form var like ved. De to gjenstandene beveget seg langs mot sør uten noen lyd som kunne oppfattes av iakttagerne. Gjenstanden var av en rund, skivellignende form og sølvfarget. Begge gjenstandene så ut til å sette opp farten på et øyeblikk og steg nesten vertikalt. Den ene gjenstanden fortsatte i sør-sørøstlig retning, mens den andre svingte i en kurs nesten rett øst. Hele observasjonen varte maksimalt 30 sekunder.»

– Observasjon gjort av to ansatte ved Cargo Air Services hangar ved Kirtland Air Force Base i Albuquerque i 30 sekunder kl. 13.20, 28.6.1952.

Objektene blir ofte beskrevet som vakre, sølvhvite og sterkt lysende. Observatørene mangler ofte ord for å beskrive fargen. Lyset er sterkt og klart – fluorescerende – men ikke blendende. Andre melder om et skarpt, skjærende

Objektene blir beskrevet som vakre, sølvhvite og sterkt lysende

lys. Gjenstanden skinner og blinker som av metall når den observeres isola. Mange ord er brukt for å beskrive formen: undervannsbåt, dampkjele, forhistorisk fugl, rugbyball, sigar, suppebolle, hamburger, tallerkener lagt oppå hverandre.

Radarvisuell observasjon

«K106, 09.1 posisjon 20 grader 22 minutter nord, 135 grader 50 minutter øst, kurs 265, hastighet 15, meldte sjeftelegrafisten noe han mente var et fly i kompassretning 000, posisjonsvinkel 21,

Gjennom kikkert ble det observert tre gjenstander nær ved hverandre. Den ene var av første størrelsesorden, de øvrige to av andre størrelsesorden. Gjenstandene beveget seg med meget stor hastighet mot oss i ukjent høyde. 09.14 ble fire gjenstander i flukt registrert på SPS-6C-radarskieren over opptil 22 miles og opptil seks minutter. Over oss spredte gjenstandene seg i sirkelformasjon, og holdt seg rett over skipet i ca 3 minutter. Denne manøveren ble observert både visuelt og på radar. Gjenstandene foretok flere kursendringer mens de ble iaktatt, og de ble registrert i hastigheter på over 3000 knop (5555 km/t).

Det ble gjort anrop over IFF, men disse ble ikke besvart. Etter manøveren over oss beveget gjenstandene seg i retning sørøst og i uhyre stor fart. Den nevnte utvikling ble iaktatt av kommanderende offiser, alle på broen og mange på dekk.»

– Observasjon gjort av tolv personer i åtte minutter fra et skip fra den amerikanske marinen på tokt ved Filippinene 5. mai 1965.

Den ekstreme akselerasjonen og de høye hastighetene er typiske for mange observasjoner. På radar er det målt hastigheter opp mot 43000 kilometer i timen.

Nærkontakt av 1. grad

«Jeg var på hjemveien etter et møte i foreldreforeningen og kjørte nedover en liten landevei. Jeg tenkte på tavlene foreningen hadde lovet meg til skolen. Plutselig la jeg merke til noe som glødet over fjellknausen. Jeg tenkte at der har vi en av de gamle «kraken» (C-47) som er kommet ut av kurs og nå vil den lande midt her i kornåkeren. Det var det første jeg tenkte.

Så kom den utrolige saken – den så ut som noe i retning av en hjelm fra første verdenskrig – frem over toppen av knausen. Jeg satte farten ned nå. Jeg kunne ikke forstå hvorfor et fly skulle være i denne glidebanen.

Og nå kom den svære tingesten, over 100 meter stor, skulle jeg tro, over klippen. Den stod stille nesten rett over meg i brøkdelen av et sekund, som alle gjenstander gjør når de skal forandre kurs. Så tok den sikte på flyplassen. Det var et skjærende skarpt lys. Biltaket så ikke ut til å hjelpe noe med å holde lyset ute. Det var et fantastisk skarpt lys, utrolig, sier jeg stadig til meg selv. Da jeg så på hendene mine, var det som å se på røntgenbilder.

– Observasjon gjort av en overlærer og hans venner (i en annen bil), i 10–15 minutter ved Jefferson City, Montana, kl. 21.00, 17.4.1967.

Nærkontakt av 2. grad

«Fru J. så noe gjennom vinduet som så ut som landingslysene på et fly. Lyset var meget sterkt og så ut til å falle rett inn på gårdsplassen. Hun var redd for at det kunne være landingslysene fra et fly som styrtet rett ned på huset, og skyssset i all hast de tre jentene ut av huset og ut på gårdsplassen, bort fra lysene som nærmet seg. Disse hadde nå flytt sammen til ett svært, strålende og intenst hvitt lys.

De fire skremte vitnene stod på gårdsplassen og så på mens lyset kom lavt inn i rett linje mot huset. Plutselig steg det noen hundre meter for å unngå en klynge eviggrønne trær ved siden av gårdsplassen, sank nedover på den andre siden av de høye trærne og tok bakken. Det intense lyset lyste opp hele området, innbefattet fasaden på huset og gårdsplassen.

Objektet var omtrent ti meter i diameter, svakt hvelvet og lydlost. Gjenstanden stod på bakken i flere minutter. Deretter steg den nesten rett opp i rasende fart og forsvant mot nordøst. På stedet der gjenstanden hadde landet i den 40 centimeter dype snøen, var det et stort sirkelformet spor på omtrent tre meter i diameter, og marken under den smeltede snøen viste tegn på å være svidd.

Ovale spor, 20 centimeter lange og 20 centimeter fra hverandre, i en enkelt rekke, førte fra landingsstedet til en

treklynge. Her stanset sporene. En måned etter bar det sirkelformede området fremdeles spor etter landingen.»

– Observasjon gjort av tilsammen fem personer i fem minutter i Custer, Washington, kl. 20.20, 12.01.1965.

Ved nærkontakt av 2. grad blir det ofte funnet landingsavtrykk i bakken. Det er ofte tre eller fire merker etter ben. Fordypningene har jevne kanter som går rett ned i bakken. Trykket som skal til for å lage merkene, er beregnet til ca 30 tonn på ett ben alene. Ved flere tilfeller har prøver vist radioaktivitet i jordsmonnet omkring sporene – men ikke utenfor. Gresset slutter gjerne å gro – noen ganger i flere år –, og jorda er sprø og tørr.

Andre typiske 2. gradsobservasjoner blir gjort fra bil. I USA finnes det en mengde rapporter fra motorveiene

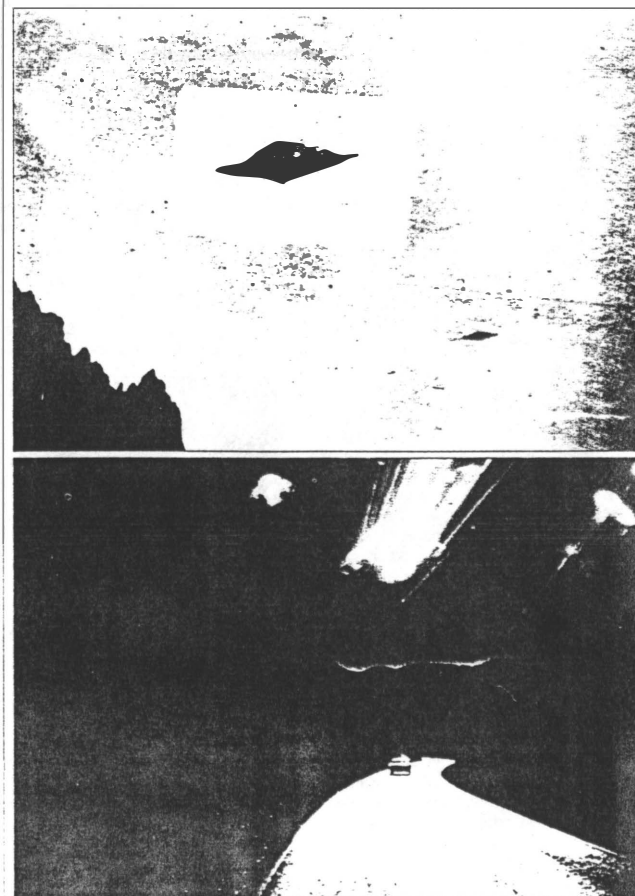
hvor det kommer inn et fartøy over bilene. Alle bensindrevne biler med elektrisk tennning stopper – motorene kuttet helt ut. Men dieseldrevne biler blir ikke påvirket. Straks objektet fjerner seg, starter bilene igjen.

En kuriositet i denne sammenhengen er at Ford tidlig på 60-tallet reklamerte med at bilene deres var ufo-sikre. Dynamoen skulle tåle en magnetisme på 150000 gauss (jordmagnetismen er 3/4 gauss), hevdet de.

Nærkontakt av 3. grad

Blue Book-prosjektet mottok i løpet av 22 år 48 rapporter om ufo-landinger, og i 12 av disse ble det meldt om humanoider.

De fleste som angivelig møter skapningene, blir paralyisert – stivner til så de ikke kan røre seg eller snakke. Vese-

Øverst: I 1958 sa femti personer om bord i et brasiliansk marinetartoy utenfor Trinidad dette objektet. Det ble tatt seks bilder og filmen ble fremkalt under streng kontroll.

Nederst: Det finnes en mengde rapporter fra hele verden om objekter som kommer inn over biler på motorveiene. Personene registrerer varme, motorene stanser og biler skifter farge.

nene inngyter angst og skrekk og er svært fremmede. De fleste som ser dem, blir redde.

Det er svært sjelden at vesenene tar

pa observatøren. Men vi har noen tilfeller hvor observatører har tatt på tankosten. De forteller at den kjennes varm og glatt. En forteller at han ble visen i

den armen som vendte mot objektet. Humanoidene kan ha mange slags utseende, men det er fire hovedgrupper som går igjen i rapportene:

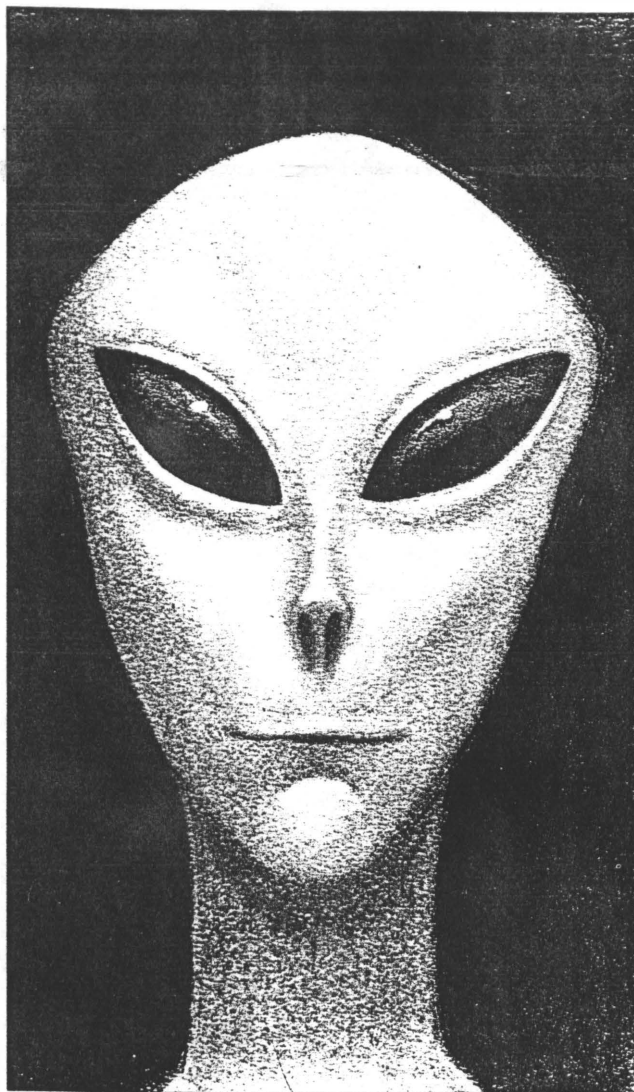
4 ulike typer humanoider:

Ca 120 cm høye. Stor panne, skallet. Lange armer, nedefor knærne. Store hender. Spinkel kropp, smal hake, leppelos munn, store mørke øyne. Trekantet form på både kropp og hode. Ikke som dverger, men heller ikke som små mennesker.

Som mennesker, 2 meter høye, vakre. Beveger seg flytende over bakken, seiler med rolige ben. Kledd i glitrende drakter i ett stykke. Utstraler fiolett lys. Langnese, vakre øyne, fin munn. Ser ut som europeere. Slanke. Svært vakre ansikter. Kort avstand mellom øynene.

Robotlignende. Oppfører seg som roboter. Har hode og kropp, to ben og armer. Mekaniske bevegelser.

Blandet: Amøbelignende med fangarmer. Kulelignende som ruller av gårde. Noen opptrer i tanker med væske.

Den vanligste typen humanoide har trekantet hodeform, store, mørke øyne og er ca 120 cm høy.

De vanligste typene av humanoider er de på om lag 120 cm og robotene. Det finnes en mengde beretninger om at folk har kommunisert med skapningene. Dette skjer som regel via telepati (hører inni hodet sitt) eller ved at observatøren skriver ned beskjeder under en slags hypnose.

Budskapet er som regel naivt og platt. Det er religiøse spekulasjoner eller guddommelige betraktninger. Meldingene består av tanker som er tenkt på Jorden for mange hundre år siden. De er ikke vitenskapelige og bringer lite nytt. Ofte handler de om hvordan vi skal oppføre oss mot hverandre og om vår behandling av planeten. Det forekommer også beretninger om livet på hjemmeplanet som er mer moralsk høytstående. Ut fra disse «samtalene» fremstår humanoidene som veldig snille.

Nærkontakt av 4. grad

Denne gruppen omhandler bortføringer. Det fører for langt å gjengi en fullstendig bortføringssak. Det er for øvrig skrevet flere bøker med slike skildringer. Den typiske bortføringen skjer på et øde sted, gjerne under bilkjøring. En bortføring kan skje når som helst og hvor som helst – fra soverom eller fra høyhus midt på dagen. Det finnes til og med en rapport om en kvinne som ble tatt fra et selskap med mange mennesker rundt seg.

Offeret blir angivelig tatt om bord i farkosten og blir utsatt for medisinske undersøkelser. Som regel blir det ført nåler eller elektroder inn i hodeskallen, som oftest i tinningen. I flere tilfeller er det observert sår hos personer som hevder å ha blitt bortført.

Etter noen timer blir offeret fraktet tilbake til åstedet for kidnappingen og er senere ikke i stand til å huske hva som har skjedd med dem. Den eneste erindringen de har, er at de har vært ute i skogen og at de har stått overfor dyr av noe slag, gjerne ugler.

De fleste historiene har senere kommet frem under hypnose. Felles for de fleste ofrene er at de blir svært nervøse og urolige og slutter å fungere sosialt og

Flere titalls personer hevder å ha blitt tatt om bord i farkoster og blitt utsatt for medisinske undersøkelser av fremmede vesener.

i arbeidslivet etter hendelsen. De oppsøker som regel psykolog eller lege og først da kommer historien frem.

Noen av disse historiene har en detaljrikdom og følelseskraft som gjør dem svært overbevisende, men mange av disse har også ved grundigere undersøkelser vist seg å være fantasier og bedrag.

Et faktum som får mange til å bli skeptiske, er at de fleste bortføringene skjer med innbyggere i California. Denne staten i USA er jo kjent for å være arnestedet for New Age-bevegelsen, og har utvilsomt en overrepresentasjon av personer som tror på litt av hvert.

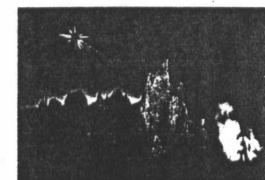
Uansett må man kunne fastslå at fortellingene om bortføringer er noe av det mest utrolige og kontroversielle innen ufologien.

Ingen bevis

Det store og stadig tilbakevendende problemet med ufo-fenomenet er at det ikke finnes noen håndfaste bevis i form av tekstiler, metalldele eller gjenstander av noe slag. Mange gjør krav på å ha fått tak i gjenstander, men de har alltid kommet bort på ett eller annet vis, og ingenting konkret er hittil lagt under lupen.

Mange mulige forklaringer

At det faktisk blir observert mye rart, lar seg vanskelig benekte. Problemet

Det finnes ingen bevis i form av metalldele eller gjenstander

oppstår når fenomenet skal forklares. En rekke teorier er satt frem:

Antallet ufo-rapporter øker og minsker som regel i takt med den elektromagnetiske partikkelstrålingen fra Solen. Vi vet at det kan opptrre mange slags forstyrrelser i Jordens magnetfelt når partikkelstrålingen øker. Forstyrrelser i radiomottaking og ekstra kraftig nordlys på himmelen er to eksempler.

Den britiske forskeren Bernard Delair har tatt for seg ufo-observasjoner helt tilbake fra 1700-tallet. Han hevder at tallene på ufo-observasjoner topper seg med gjennomsnittlig 10,2 års

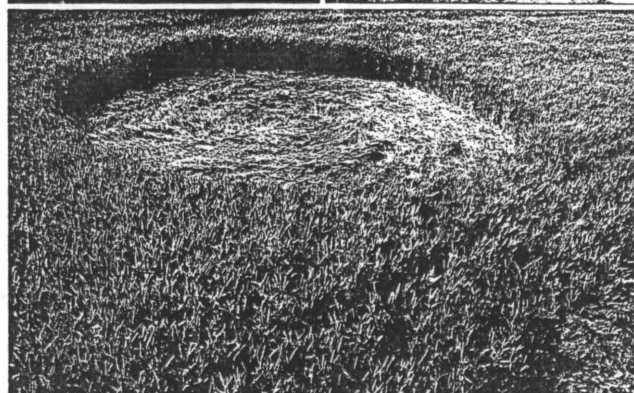
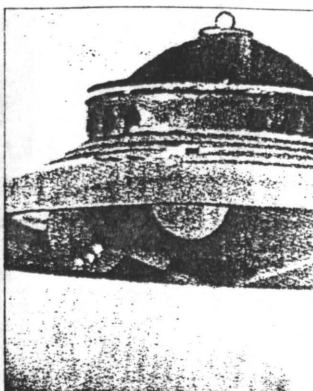
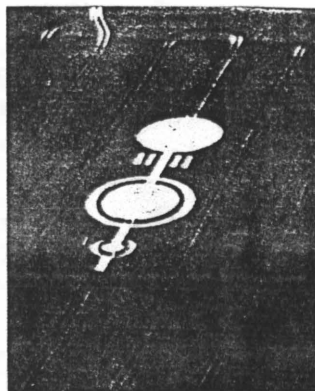
mellomrom. Tidspunktene faller sammen med aktiviteten på Solen som er størst hvert tiende-elleve år.

Dataanalyser av utbredelsen av ufo-observasjoner tyder dessuten på at visse områder på Jorden er mer utsatt. Den franske forskeren Claude Poher undersøkte i 1954 sammenhengene mellom ufo-observasjoner og variasjoner i jordmagnetismen. Han oppdaget at fire av ti observasjoner fant sted mindre enn én kilometer fra en *forkastningssone*. En forkastning er en forskyvning av fjell langs sprekker i jordskorpen, oftest vertikalt. Jordskjelv og vulkanutbrudd opptrer hyppigst langs slike forkastninger. Resultatene er senere blitt bekreftet av andre forskere rundt om i verden.

Vinduer

Ufo-forskere og noen fysikere har også tatt i bruk et nytt begrep, *vindusområder*, eller ganske enkelt *vinduer*. Et vindu skal være en slags reléstasjon for atmosfærisk stråling hvor det kan oppstå lysfenomener og fysiske forhold som får blant annet dyr til å reagere. I gamle dager kunne hester plutselig stoppe opp og nekte å gå videre på en bestemt plass. Teorien er foreløpig ikke anerkjent, men kan brukes også på ufoer.

To kanadiske forskere, Michael Persinger og Ghislane Lafreniere, har påvist at det under en forkastningssone

Enkelte tror at disse sporene i åkrer i Sør-England er landingsavtrykk etter ufoer. Meteorologene hevder at de er laget av virvelvinder.

Øverst i.h.: En av de mest berømte forfalskningene er dette nærbildet av et objekt tatt av George Adamski i California i 1952.

Folk tror på ufoer

En av sju (14 prosent) amerikanere sier i en undersøkelse fra 1990 at de personlig har sett en ufo. Tilsvarende tall i 1978 var 9 prosent.

For omtrent halvparten av amerikanerne er ikke spørsmålet om vi noen gang får besøk fra rommet, men *når* besøket kommer.

46 prosent mener at det finnes skapninger andre steder i verdensrommet som ligner på oss. Dette tallet har vært nokså stabilt siden 1973.

Samtidig blir den amerikanske be-

folkningen generelt stadig mer skeptisk til ufoer. 47 prosent tror at ufo er et virkelig fenomen og ikke bare fantasi. I 1978 var dette tallet 57 prosent. 27 prosent tror at fremmede skapninger (romvesener) har besøkt Jorden.

Undersøkelsen er gjort av The Gallup Organization i Princeton, New York, i juni 1990 blant 1236 personer. Den viser også at troen på overnaturlige fenomener blant folk i USA er nesten like stor blant dypt troende mennesker som hos ikke-troende.

ofte finnes lag med metaller eller andre stoffer med ekstremt god ledningsevne. Når Solens elektromagnetiske partikkelstråling er større enn normalt, kan disse lagene bli elektrisk ladet. Det skapes et elektrisk kraftfelt som kan nå opp til jordoverflaten og enkelte ganger langt opp i atmosfæren.

Dette kan gi en forklaring på bilmotorer som stanser. Hukommelsessvikt kan dermed også være en følge av at hjernen påvirkes av strålingen og kommer i en nærmest epileptisk tilstand.

En ufo-observasjon resulterer som regel i flere observasjoner. Historiene har en egen evne til å vandre fra munn

til munn, fra avis til avis, fra land til land. Rykter og fantasier får lett grobunn, og det er svært sannsynlig at mange av ufo-rapportene skyldes innbilninger og feiltolkninger av naturlige fenomener som planeter, stjerner, nordlys og fly. Dette kan forklare mye, men slett ikke alt.

Nye undersøkelser ved NASA

Den amerikanske romfartsorganisasjonen NASA valgte for noen måneder siden ut ni vitenskapsmenn som har fått i oppdrag å lete etter intelligent liv utenfor Jorden. Forskerne er eksperter innen forskjellige fagområder. Prosjektet skal startes opp i 1992 og består av to hoveddeler.

Den første går ut på å søke etter mønstre i radiosignaler fra verdensrommet med frekvenser mellom 1 og 3 GHz. Dette blir den mest omfattende undersøkelsen som noen gang er gjennomført av områder mindre enn 80 lysår fra vår planet. I den andre delen skal man søke over hele himmelhvelvingen på frekvenser mellom 1 og 10 GHz. Målingene innen dette området av radiospekteret blir mindre nøkaktige siden området som skal søkes, er større.

Lenge til endelige svar

Man må anta at det finnes meteorologiske, elektriske og astronomiske fenomener som fremdeles er ukjente for vitenskapen, og som kan forklare en del av ufo-fenomenene. Mellom 90 og 95 prosent av alle rapportene finner lik evel sin forklaring i naturlige fenomener. Stjerner og planeter er den vanligste forklaringen, deretter kommer lysene fra fly. Meteorregn og satellitter forårsaker også ofte ufo-rapporter.

Vi vet også med nokså stor sikkerhet at det ikke finnes materielle bevis for at Jorden er blitt besøkt av fremmede vesener. Dersom det skulle skje, har verden tre uavhengige nett av overvåkings-satellitter og radarer som burde reagere umiddelbart. Så fremt ikke kineserne, amerikanerne og sovjeterne samarbeider om å holde tilbake informasjon, ville et besøk raskt bli kjent blant publikum.

J. Allen Hynek sa i et foreløpig upublisert intervju da han var i Norge i 1985, at løsningen på ufo-problemet uansett vil komme til å overraske verden. Han mente at vi ikke får noe endelige svar før tidligst nærmere midten av neste århundre.

Uansett hva løsningen består i, kommer den til å innebære en revolusjon av én eller flere vitenskaper, mente Hynek. Ufo-fenomenet er så underlig og mangesidig at det må avsløre mangler ved dagens allment aksepterte teorier, er hans påstand. □

Av Tom W. Ommar

Erling P. Strand
Ullerøy

1745 SKJEBERG

Per Ottesen
Byreveggen 95

2640 VINSTRA

Ole Jonny Brønne
Solvreven 10

3033 DRAMMEN

Mentz D. Kaarbo
Strandgt. 221

5004 BERGEN

Finn W. Kalvik
Postboks 1155

5001 BERGEN

Einar H. Glendrange
Midtreina 28

4400 FLEKKEFJORD

Geir Belsvik
Marithaugen 5

7350 BUVIKA

Frank Ove Krav
Åsnes

2280 GJESÅSEN

Hans Aass
Solåsavn. 18 B

4800 ARENDAL

Knut Aasheim
Postboks 142

2073 BØN

Leif Havik

7490 ROGNES

Roar Wister
Rødbergvn. 16

0591 OSLO 5

UFO-Rogaland
Postboks 786
Krossen

4301 SANDNES

Tore Mostue
Einar Sandbergsvei 7 A

2600 LILLEHAMMER

Gunnar Asbjørnsen jr.
Østerøyvn. 401

3200 SANDEFJORD

Kari Anne Sørensen
Furumovn. 16 A
Vestskogen

3120 BØRCHFTM

Peter Nørgård
Møllegade 7

DK-8600 SILKEBORG
Danmark

Gøran E. Granath
Røyskattstien 5 B

3190 HORTEN

Mona & Bjørn Isaksen
Gunnar Sheldrupsvei 19 A

0485 OSLO 4

Solfrid Hay
Blåkllokkevn. 34 2.etg.

1750 HALDEN

Johannes E. Anonby
c/o Kjellaug Botun

5842 LEIKANGER

Yngvar A. Karlsen

2332 ÅSVANG

Håkan Ekstrand
Skogsvägen 5

S-740 40 HEBY

Sverige

Clas Svahn
Björnboda torg 3, 2 tr.

S-162 45 VÄLLINGBY

AFU
Boks 11027

S-600 11 NORRKÖPING
Sverige

Kurt Persson/Berit Bergquist
Magistratvägen 4 C

S-783 32 SÄTER
Sverige

Øyvind Aarsnes
Gneisveien 99

9022 KROKELVDALEN

Heikki Virtanen
Toivolagatan 256

F-208 10 ÅBO 81
Finland.

KLIPP-GJENGEN

1

NORGE - SVERIGE

DANMARK OG FINLAND

RAPPORT NYTT

UFO-Sveriges Rapportcentral

Nr. 1 - 91

Hej käre prenumerant!

Jag hoppas inte att vi, Berit Bergqvist och undertecknad har tagit vatten över våra huvuden när vi nu kör igång med detta häfte, Rapport Nytt. Det känns bra att få tillfälle att dela med oss av det material som kommer in till Rapportcentralen. Den största UFO-frågan är, VAD ÄR UFO? Det har jag hört ända sedan mitt intresse för UFO vaknade någon gång i mitten på 60-talet. Den näst största frågan som jag själv ställt och som de flesta andra ställer, i synnerhet nu till oss här på Rapportcentralen är; HAR DET HÄNT NÅGOT PÅ SISTONE? Vi kommer inte att skriva till er och försöka förklara vad UFO är för något. Det finns inga bevis framlagda av seriös karaktär. Däremot skickar vi till er det allra senaste i rapportväg, oavsett om de är UFO eller IFO, uppföljda eller ej, så kommer de att finnas med. De som sedan efter undersökning visar sig vara "Hot Stoff" kommer senare att presenteras utförligare i UFO-Aktuellt.

Ett samarbete har inletts med våra grannländer Norge och Danmark så det kommer att dyka upp rapporter även från dessa länder.

Så här i början har vi inte fått någon rutin på hur vi ska lägga upp arbetet med Rapport Nytt, men det kommer. Det är även möjligt att framsidan kommer att ändra utseende och kanske också uppläggningsen, vi får se. Detta första nummer blev (som normannen säger) "ett kämpe bla". Vi kommer på det ena efter det andra som vi måste ha med.

Adressändringar och nya fältforskare är något som vi också kommer att ha med i häftet. Det är ett bra sätt för dig som redan är fältforskare att göra ändringar och kompletteringar i din fältforskarlista. På så sätt är den alltid aktuell.

Eventuella nyheter/ändringar som ska ut till fältforskarna kan meddelas i Rapport Nytt på detta sätt.

Vi vill försöka att skicka ut vårt häfte varje månad, fast under juli och december kommer vi att ta ledigt ifrån skrivandet.

Kurt Persson

FNLS NOEN I KLIPPGJENGEN HAR LYST
TIL Å ABONNERE PÅ DETTE SVENSK
"RAPPORT NYTT"

SOM NÅ OGSÅ GJEGIR DANSKE OG NORSKE
RAPPORTER.

BETAL INN KR. 50 (SVENSK)

PR. ÅR. (SEKS TIL TI Nr. pr. år).

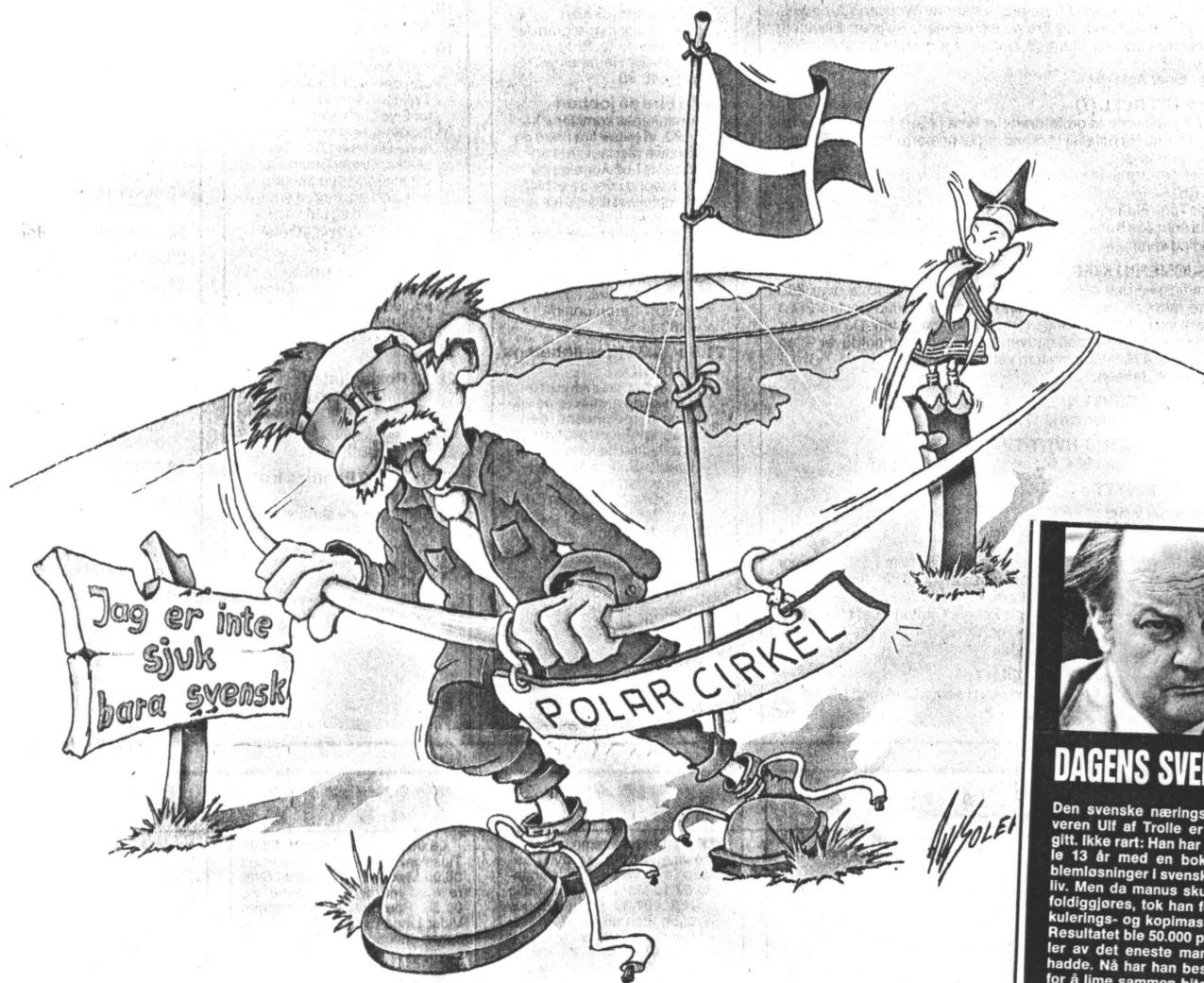
TIL POSTGIROKONTO: 505060-4

UFO-SVERIGE. OBS. MRK. KORTET:

"RAPPORT NYTT."

DET GÅR BRA OG SENDE
FELLES POSTGIRO INNEN NORDEN.
BLADET TRYKKES I A-4 OG INNEHOLDER
MINIMUM 4 SIDER!

En god svenskevits – og en sann historie

DAGENS SVENSK

Den svenske næringslivs-rådgiveren Ulf af Trolle er helt oppgitt. Ikke rart: Han har jobbet hele 13 år med en bok om problemstillinger i svensk næringsliv. Men da manus skulle mangfoldiggjøres, tok han feil av makulerings- og kopimaskinen! Resultatet ble 50.000 papirstrimler av det eneste manuset han hadde. Nå har han bestemt seg for å lime sammen bitene!
(Foto: Pressens Bild)

Svenskene har flyttet polarsirkelen til en mer naturskjønn plass av hensyn til turistene. Det gjenstår å se om det harde arbeidet vil kaste av seg. Diskusjonen vil nok gå lenge om hvorvidt svenskene er dumme eller kreative.

ÖVERTORNEÅ: I serien «Gode svenskevits» er det mange høydepunkter. Men det spørs om ikke denne kaka.

MORTEN BØRUM
ARILD SOLERØD (tegning)

Fra før har svenskene flyttet sin sankthans – «midtsommerfest» – til nærmeste lørdag. Slikt er foreslått her i Vestfold også, og det har mange vært positivt innstilt til, for det lyder så praktisk nå som sankthansdagen som fridag er på vei ut. Men la den følgende historien være en advarsel om hva slike praktiske kunstgrep kan avstedkomme...

66° 33' nordlig bredde

Den nordlige polarsirkel, som

markerer grensen mellom den kalde og den tempererte sone på den nordlige halvkule ligger på 66 grader og 33 minutter nordlig bredde. Det er en geografisk definert fast grense. Like fast som ekvator.

Det regnes for en stor begivenhet å krysse denne linjen for første gang. På Hurtigruta blir slikt feiret med at kong Neptun dør den førstegangskryssende sørfra med å putte isbiter nedover ryggen på vedkommende. På Saltfjellet stopper gjerne turistene for å trippe langs polarsirkelen.

Men i den lille svenske kom-

munen Övertorneå, som ligger noen få mil nordvest for Haparanda og har ca. 6100 innbyggere, har polarsirkelen alltid gått i uvelsomt og ulendt terreng med tett kratkog og har derfor ikke vært noe å by turistene.

«En naturskøn plats»

Men svenskene vet råd. De kreative folkene i den turisthungrige kommunen har rett og slett flyttet polarsirkelen en kilometer lenger sørover! For ingen geografiske formaliteter skal stoppe turismen der i gården!

– Der den nu finns så är det en

naturskön plats, det är en fors, det finns ett café – den är på ett mycket fint ställe nu. Där den var TIDIGARE var det så att det var bara så här tråkigt og buskigt og eländigt, så att därför har man flyttat den litet längre neråt. Det är ingen lång sträcka alls, har Eino Kaeso i Övertorneås kommunadministrasjon uttalt til NRKs reporter Knut Magnus Berge.

Flytt null-meridianen!

På spørsmål om de ikke har dårlig samvittighet over å lure turistene på denne måten, – for svenskene har faktisk flyttet

selve grensesteine som markerer polarsirkelen – svarer Kaeso:

– Jag tror att dom ÄR ved polarcirkeln, för att den gå ju inte precis en meter hit eller dit, eller fem hundra... om man nu har flyttat den en bit, så spelar ju det ingen roll, egentligen.

Nei, det spiller ingen rolle! Derfor foreslår jeg at NULL-meridianen heretter bør gå gjennom Sverige! Nærmere bestemt gjennom Övertorneå, som er «ett mycket fint ställe». I motsetning til Greenwich.

EVIG JAKT: Omtrent alt som tenkes kan er prøvd for å finne uhyret i Loch Ness. Nå skal det norske firmaet Simrad Subway A/S levere utstyr til Loch Ness-prosjektet.

NORSK JAKT PÅ «NESSIE»

NÅ SKAL UHYRET AVSLØRES

Finnes det berømmelige Loch Ness-uhyret, dukker det opp i løpet av to—tre år. I denne perioden skal hele den skotske innsjøen for første gang saumfares fra bredd til bredd, fra bunn til overflate. Et norsk firma står bak leveringen av det avanserte utstyret som skal stå for jakten i verdens mest berømte innsjø.

Jeg vil tone ned at dette er noen jakt på Loch Ness-uhyret. Prosjektet går ut på å undersøke hele det økologiske systemet i Storbritannias største vannreservoar, noe som aldri tidligere har vært gjort. Og da vil ingenting unnslipe, enten det er småfisk eller noe annet der nede, sier Erik Stenersen i Simrad Subway A/S. Horten-bedriften er ledende i verden på fiskeriforskning, ved bruk av blant annet ekkolodd og sonar, og vil levere utstyr til Loch Ness-prosjektet.

Den evige jakten

Jakten på det legendariske uhyret, bare kalt Nessie, har pågått siden den første observasjonen i mars 1933.

På midten av 70-tallet påstod amerikanske zoologer at de hadde tatt bilder av sjø-uhyret som viste at det var syv meter langt og med et hode fullt av horn. Kritikerne mente de samme bildene var luftbobler.

Nessie er blitt forsøkt lokket til overflaten med elektroniske paringslyder, men ingenting har nyttet.

I 1976 laget engelske brannmenn et kvinnelig sjøuhyre av tre og pappmasjé, med røde lepper og gnistrende grønne øyne, proppfullt av hormoner sjødyr normalt reagerer på. Men noe sjøuhyre viste seg aldri.

Norsk vikingskip?

En engelsk vitenskapsmann påstod samtidig at han satt med bilder som viste at Nessie var en svømmende dinosaur av en type som døde ut for 70 millioner år siden. Andre eksperter som så bildene, så ikke noe som helst. Mange er de som har stirret så lenge over sjøen at de har sett både det ene og det andre. Kрусninger er blitt til pukler og bølgetopper til hode. Et uskarpt bilde tatt i 1934 skal være hals og hode til uhyret. Mer sannsynlig er det likevel at det er halen til en oter som

dukker, som det er mange av i Loch Ness. En teori er også at det er et norsk vikingskip som dukker opp fra tid til annen.

Spøkte om uhyret

Innsjøen Loch Ness er 38 kilometer i utstrekning, med en gjennomsnittsdypde på 140 meter og maksimumsdypde 240 meter.

Erik Stenersen, som er salgssjef for fiskeri og forskning, var selv over hele Loch Ness-sjøen i fjor. Men noe tegn til uhyret så han aldri.

— Men du tenkte vel på hva som kan skjule seg der nede i dypet?

Jo da, jeg har jo hørt alle historiene om Loch Ness-uhyret, så vi spøkte litt med det. Men skremmende var det overhodet ikke. Og skulle det være noe der nede, så finner vi det under dette prosjektet, sier Stenersen, som tror at uhyret vil overleve uansett hva funnene skulle vise.

AV OLA EINBU

UFO har landet

Barna jublet over UFO'en i barnehagen

HESSDALEN: Det var stort oppstyr i Hessdalen torsdag. Utpå formiddagen befant det seg plutselig en sølvglinsende UFO ved barnehagen i bygda. Endelig hadde man løsningen på de mange observasjoner av lysende gjenstander på himmelen over Hessdalen. Trodde kanskje noen. Men UFO-bygdas innbyggere tok det inntrufne med fatning. «Den flyvende tallerkenen» var skjenket bygda og barnehagen av Adresseavisen.

Da det for en tid tilbake ble rettet en forespørsel til Hessdalen om de ønsket seg en UFO i barnehagen, var svaret umiddelbart et klart «ja takk». Torsdag morgen var Jens Wagnill og Øyvind Berg fra salgsavdelingen på plass med den mystiske farkosten. Lokalbefolkningen var møtt frem for å ta imot vidunderet i glassfiber, som tidligere er benyttet ved forskjellige anledninger bl.a. i et karneval i Trondheim.

De åtte barna i barnehagen fortalte at de alle hadde sett UFO i Hessdalen, og var nok litt skuffet over at fartøyet ikke kom ned fra himmelen. Det tok ikke lang tid før de var i full sving på vei ut og inn, over og under UFOen.

Bestyreren Solveig Wormdal var strålende fornøyd med gaven fra Adresseavisen. Den vil nok bli det mest populære lekestedet i lang tid fremover, spår hun.

Adl. Anvisa. 18-10-91

«Grønn mann» til Hessdalen

HESSDALEN: De åtte barna i Hessdalen barnehage har fått en ny lekekamerat. I går dukket «Bufte» opp og flyttet inn i UFO'en som for kort tid siden landet i UFO-bygda. Det var Haltdalen Sparebank som fanget ideen om å skaffe en grønn mann til farkosten som i dag er plassert utenfor barnehagen.

Tidligere i høst skjenket Adresseavisen en UFO til Hessdalen. Den er tidligere benyttet i et karneval i Trondheim. Intet var mer naturlig enn at bygda som er landskjent, ja verdenskjent for sine utallige UFO-observasjoner gjennom flere år, fikk denne gjenstanden.

Jubel over nye lekekamerat i Hessdalen barnehage, UFO-mannen BUFTE, som står for bank-UFO. Her er Bufte midt i ungeflokken som består av f.v. Jorun Morken, Tommy Drøyvoldsmo, Anette Heggset, Vegard Evenås, Stefan Bakås Gjærsvoll og Gunn Merete Gjærsvoll

29-11-91

WATERSH 99

12-16

Bergen 05.12.91.

God dag i stovo!

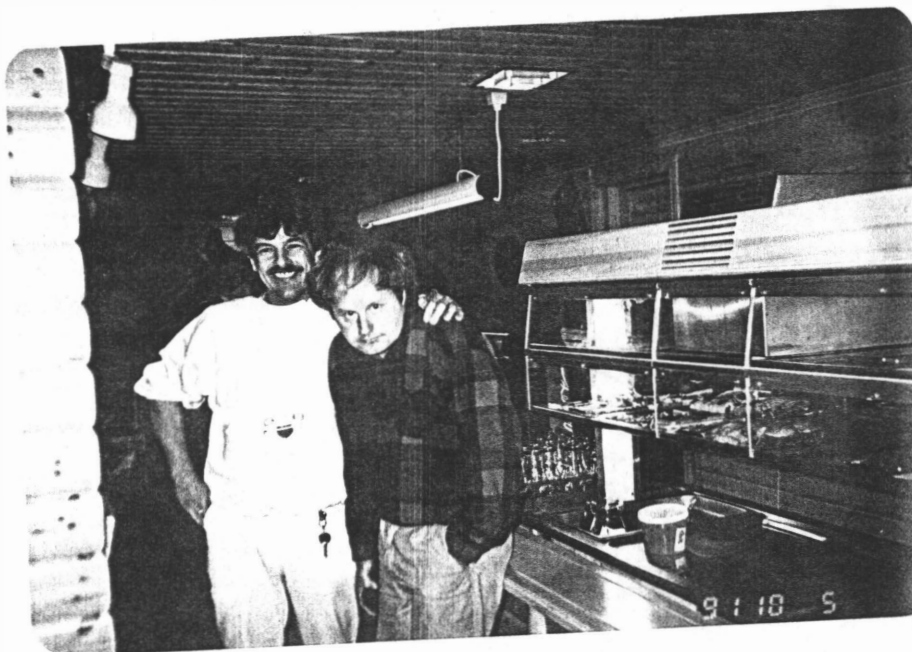
Her har dere de nye girokortene, +
fotos fra Landsstyremøtet.

Mentz, ser noe trykket ut på det ene
bildet. Det kan komme av at News-
letter ikke var trykket, så langt.
Når han sitter ved min side, tar han
seg sammen og er bratt i nakken.
"The key's persons from Bergen".

Ha en riktig God Jul alle sammen!

Trygve M. Davdsen

Landsforeningen for Berre- og Lunde 1991, nr. 56

UFO

TROLIGE

ASCINERE

OTTESEN

NORSKE
ARGUS

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra

Gudbrandsdalen og
Lillehammer Tidsskrift

LILLEHAMMER

(Se baksiden)

Opplag 1989: 21 024

14. DES. 1989

Av Stian Sonsteng

Som sjuåring så han et svart fly uten propell flyt over Vins-tra, før det nesten krasjet med Brakje-berget. Ti år senere observerte han et sterkt, orange lys over dalen. Denne ti-men oppe i fjellet i 1962, med utsikt til det Uidentifiserte Flygende Objektet som gjorde looper nede i dalen, ble Per Ottesens interesse for UFO-er tent.

Slik forestiller mange seg en UFO. Per Ottesen på Vinstra har UFO-dilla, og understreker at det ikke er snakk om flygende tallerkener, men Uidentifiserte Flygende Objekter.

Du finner det under «U» i telefonkatalogen for Nord-Fron: «UFO-Norge». Slår du telefonnummer 90 752, treffer du Per Ottesen (45) på Vinstra. Hvert år kommer det mellom 10 og 100 telefoner hit. Fra folk som har sett noe de ikke vil tro de har sett, eller noe de ikke vet hva er.

— Dette arbeidet har gitt meg mye, sier Per Ottesen. I 1974 ble han med i Norsk UFO-senter, som senere har skiftet navn til UFO-Norge. Han var nysgjerrig på hva han hadde sett, og ble fascinert av arbeidet til foreningen. Plutselig var han sjøl oppslukt av UFO-interessen. — Det er ikke snakk om flygende tallerkener, men

uidentifiserte flygende objekter, sier Per og vil legge hatten på rett hylle. For ikke mange år siden var det så langt fra allment akseptert å snakke om slikt om ingen fant noen forklaring på. Folk var redde for hva venner og kjente skulle tro. Frykten for å miste jobben gjorde nok også utslag i at mange valgte å holde inne med sine opplevelser.

Enkel forklaring

— Dette har heldigvis snudd, sier Per Ottesen. Han tror fullt og fast på at vi blir opsøkt av uforklarlige fenomener. Ingen skal være redd for å ringe til UFO-Norge. Der blir du ikke møtt med latter og skepsis, men med saklig ekspertise.

— Ofte kan jeg gi en enkel forklaring på fenomenet. I fjor, for eksempel, lyste planeten Venus veldig sterkt på himmelen en periode. Da fikk jeg mange telefoner fra folk som hadde sett et merkelig lys i sju-tida om kvelden, forteller Per.

Barna hans deler interessen til dels, faren og broren er overbevist om at UFO-er finnes. De har nemlig hatt nærkontakt begge to. Da er det verre med kona:

— Rigmor har sett UFO sjøl, men benekter det. Hun reiser bust og blir høgrøsta så fort temaet kommer opp, humrer Per. Han har såvisst ikke latt seg stoppe av hustruens skepsis.

UFO-ene har vært hans inngangsport inn i det ukjente, inn i grenseland. Tankeoverføring og poltergeist er to stikkord for hva han synes er spennende. I nærradioen Radio Tri har han månedlig egne program om disse tingene, i programposten «Millom himmel og jord».

Illdvagner

— Folk har til alle tider gjort uforklarlige observasjoner. De kristne så kors på himmelen, romerne skjold og sverd. Måten fenomenene ble beskrevet på, var avhengig av den aktuelle tids referanseramme. Det er ikke tvil om at det er UFO-er som ble observert, når det snakkes om illdvagner, sier Per.

Per Ottesen har sett UFO

både i 1952, 1962, 1974 og i 1982. Siste gangen så han tre store, majestetiske solvskylindrer på veg nedover Gudbrandsdalen. Der han satt på toget på veg hjem til Vinstra, ble han nesten blendet av de skinnende gjenstandene. En fjerde sylinder skilte seg ut. Den hadde nemlig kondensstripe etter seg.

Slike observasjoner var gjort av flere den samme uka, og Per Ottesen sjekket fenomenet nærmere. Et charterfly var registrert over Gudbrandsdalen det aktuelle tidsrommet. Det var metallsylindren med kondensstripe. De tre andre hadde ikke radaren fanget opp.

Så spørs det da. Hvis fenomenene gjentar seg, skal Per Ottesen se en UFO neste år.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

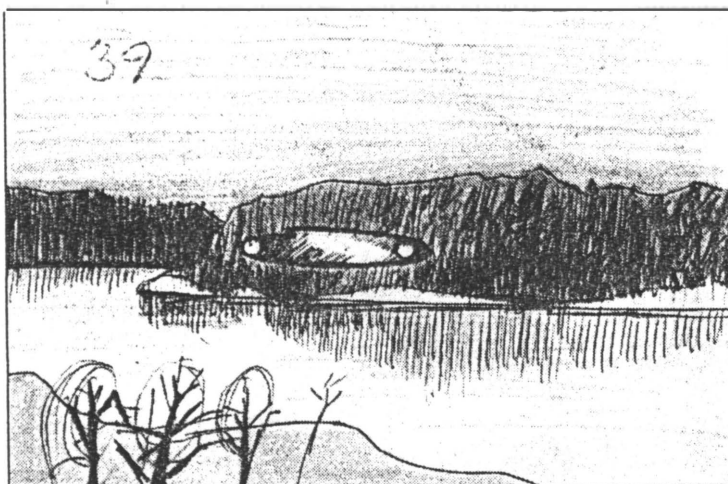
Utklipp fra:

Agderposten

Arendal

Opplag 1990: 25 706

23. DES. 1991

I løpet av 1991 er det gjort mange UFO-observasjoner, blant annet av edruelig froelendinger — ifølge Alf Thommassen.

Rikt UFO-år

1991 har vært et rikt UFO-år i Aust-Agder. I et nummer av bladet UFO som nylig landet på vårt skrivebord, står det en pen liste over observasjoner her i fylket. Bladet utgis av UFO-Norge, og det er arendalsmannen Alf Thommassen, gammel kjenner av uidentifiserte flyvende objekter, som har besørget materialet.

Det siste punktet på listen fra Thommassen er følgende: «03.10.91: Den første i en hel serie observasjoner i området mellom Libru og Blakstadheia». Som omtalt i Agderposten ble en flygende gjenstand sett og hørt av en rekke edruelige froelendinger.

Alf Thommassen skriver til Go'mor'n at han synes en del observasjoner fra Raufoss minner om de frolandske. Ifølge bladet UFO

fikk to gutter på de kanter, 10 og 9 år gamle, se en flygende farkost med lys i flere farver. Farkosten ga fra seg en pipelyd som ligner den store lastebiler lager når de rygger; pipingen ble også hørt av en dame som lå i badekaret, med vinduet på gløtt. Både guttene og flere voksne personer så senere tydelige, fremmedartede merker i skogbunnen.

Forøvrig ligger Grimstad utvilsomt på UFO-toppen her i fylket hva antall observasjoner angår. I februar ble det sett UFO'er flere ganger der, dertil 2. oktober og 4. november (eksplosjon over sjøen).

Den eneste observasjonen Thommassen knytter til en person, er følgende:

«16.01.91: Kaptein Stenersen på Evjemoen ser UFO.»